XXV. évfolyam, 10. szám
Ára: 1,80 Ft
1969. március 6.

Ludas Matyi

Sajdik Ferenc rajza

„ÚJ" DRÁMA

– Siessen a porolással! Sürgős!

– Akkor vegyünk egy porszívót!

KEDVES LUDAS!

MASZEKKÁ ÜTÖTTEK

A Fővárosi 4. sz. Vegyesipari Javító Vállalatnak a Hegedűs Gyula u. 36. szám alatt működik az írógép- és irodagépjavító részlege, ahová elvittem írógépemet megjavíttatni.

Letettem jobb sorsra méltó táskagépemet, amely

akkor még nem sejtette, hogy tulajdonosa milyen törvénybe ütköző tettet óhajt elkövetni.

— Kérem — fordultam az egyik tisztviselőhöz, — szalagcserére és tisztításra lenne szükségem.

— Hol a vállalati rendelés?

— Bocsánat ez a saját gépem.

— Szóval maszek írógép — hangzott a zord megállapítás.

Lehajtottam bűnös fejemet és mint egy Berkesi-regény leleplezett kémje, töredelmesen bevallottam, írógépem valóban nem társadalmi tulajdon.

A tisztviselő kimondotta a végső, fellebbezhetetlen szentenciát:

— Maszek-géppel nem foglalkozunk.

Megkérdeztem, milyen károk származnának abból a népgazdaságra, ha írógépemet egy olyan vállalatnál óhajtanám készpénzért megjavíttatni, amelynek állítólag egyik legfontosabb célkitűzése, ahogy hangzatos hirdetésekben és igazgatói sajtótájékoztatókban előszeretettel ismételni szokták, *„a lakosság igényeinek kielégítése."*

A tisztviselő azonban hajthatatlan maradt, majd útbaigazított:

— A Pozsonyi út elején van egy maszek írógépjavító, vigye oda, az megcsinálja.

Tudom, hogy a tisztes magán-kisipar megérdemli a támogatást, — no de ennyire!?

Zsadányi Oszkár

HARISNYANADRÁG

Múltkoriban 9 éves gyermekem részére pamut harisnyanadrágot akartam venni. A válasz mindenütt az volt: nincs! A Lottó Áruházban egy eladó közölte velem, hogy 9 éves gyermek részére ne is keressek pamut harisnyanadrágot, mert sehol sem kapok, ugyanis az ipar a kereskedelem számára csak 6 éves korig gyárt belőle. Vajon miért?

S. L.-né. Zugló

FOTÓZZON A LUDASNAK!

Ki gondolná, hogy még ez is radioaktív?!

(Beküldte: Gajdos Dezső, Makó)

A CÍMZETT VÁLASZOLT...

„Halló, taxi!" című cikkünkre a Fővárosi Tanács Közlekedési Főigazgatósága az alábbi választ adta:

„A Fővárosi Autótaxi Vállalat telefonközpontja nem felel meg a mai követelményeknek. Legfőbb hibája, hogy nem tudja „sorba állítani" a hívásokat, vagyis a kezelők nem képesek a hívás sorrendjében felvenni a rendeléseket. Új telefonközpontot 1970 végére kap majd a vállalat. A kezelő személyzet fizetését megemelték, s így sikerült a létszámot feltölteni. Az új kezelők betanítása folyik, márciusban remélhetőleg már kevesebb lesz a taxirendelők panasza."

*

„Tivoli" című cikkünkre a Trial Nagykereskedelmi Vállalat reagált:

„Az elemes tivoli játék forgalomba hozatala után sok reklamációt kaptunk. Vizsgálatot folytattunk és megállapítottuk, hogy a játékok 5—10 százaléka vagy egyáltalán nem, vagy csak akadozva működik, mert a felhasznált laposelemek amperőssége alacsony. A további gyártást és árusítást megszüntettük, a reklamációkat rendeztük."

*

A XVI. kerületi Tanács közölte, hogy „Cvekedli" címmel megjelent közleményünk nyomán intézkedtek: a Lándzsa utcai zöldségbolt ezentúl osztott műszakban, 8.30-tól 18 óráig tart nyitva.

*

Kétszer is foglalkoztunk lapunkban Csicsay Nándor győrszentiváni diák és osztálytársai panaszával, akik nem kaptak elegendő irodalomtörténeti tankönyvet. A Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat közölte, hogy ha késedelmesen is, de végre küldött a nagyon hiányzó tankönyvből.

*

A VI. kerületi IKV cikkünk nyomán intézkedett, a Lendvay utcai színészotthon bejárata és ablaka elől elhordatták a homokot és az ajtót helyreállították.

TÉVÉT NÉZNÉNK...

A mi téeszünk II. sz. üzemegységében van egy tévékészülék. Mivel 15 kilométernyire vagyunk a várostól, az lenne az egyetlen szórakozásunk, ha a tévé műsorát nézhetnénk. Erre azonban csak akkor van mód, ha a megbízott tévékezelőnek is kedve van hozzá. Neki viszont sajnos ritkán van ehhez kedve.

Jó volna, ha olyan személyre bíznák a készülék kezelését, aki jobban megértené a mi szórakozási igényünket.

A hódmezővásárhelyi Lenin Tsz fiataljai

SZAKÉRTELEM?!

A „Ludas Matyi"-ban megjelent egy rajz „Csoda az építkezésen" címmel. A számomra humoros rajz alatt meglepetésemre a következő szöveg olvasható:

„Add ide egy percre a franciakulcsot."

Véleményem szerint valami nem stimmel a kölcsönkérő szakinál:

1. Vagy rövidlátó, és nem jól látta a szerszámot,

2. Vagy nem ismeri a szerszámokat, különben felismerte volna a másik kezében levő — villáskulcsot!

K. Gy. Pécs

TÉLI VÁSÁR

Hirdetik az utóbbi években a téli vásárokat és engem erős töprengésre késztetnek evvel. Nem mintha hasznosságukat vonnám kétségbe, istenments. Még csak azon sem tűnődöm, hogy mitől lehet most negyven százalékkal olcsóbb a szálánvarrott perkáldelén, amikor azelőtt negyven százalékkal drágább volt, mert ezt már tavaly megmagyarázták nekem az újságban, csak azóta már elfelejtettem.

Nem ezeken töprengek én, hanem a fillére ken. Mindjárt megmondom, hogy miért. És hadd idézzek ehhez néhány meghirdetett árleszállítást is valahogy így:

— DUVAD legtartósabb lepedővászon méterenként száz forint és húsz fillér helyett hatvan forint és tíz fillér.

Meg:

— ALSÓDABAS legfinomabb leánykaszövet méterenként hetven forint és harminc fillér helyett ötven forint és tíz fillér.

Meg tetszettek figyelni, hogy milyen őrülten érdekes? Azt a sok forintot hogy el tudták engedni! De a fillléreket nem bírták elengedni.

Nahát, ezen töprengek én, hogy ez mitől van.

G. Szabó Judit

EXTRA DOHOS

Február közepén félkilós „Extra" kávét vásároltam 88 forintért a Nagy Ignác u. 2/4 sz. alatti közértben. A kávét megdaráltuk és

főztünk belőle, de már az első kortynál kellemetlen meglepetésben volt részünk: dohos, áporodott, élvezhetetlen volt. Kiszedtem a kávé kartondobozát a papírkosárból és megdöbbenve olvastam a hat heti jótállási klauzula alá bélyegzett töltési dátumot: 1968. augusztus 30. Bevittem a dobozt a boltba, megkérdeztem, van-e tudomásuk arról, hogy olyan kávét árulnak, amelynek szavatossági ideje már négy hónapja lejárt? A boltvezető ránézett a dobozra és szemrebbenés nélkül kijelentette, hogy a kávé nem tőlük származik. Miután azonban odavittem őt a polchoz és megmutattam neki, hogy ott még 1968. augusztus 6. dátumbélyegzővel jelölt, tehát öt hónap óta lejárt félkilós Extra kávé is van (a legfrissebb dátum 1968. november 14. volt), vállvonogatva kijelentette, hogy ő semmit sem tehet, mert csak néhány hete vette át a bolt vezetését.

B. S. Budapest

FÉLEK AZ ESŐTŐL

Ha a legkisebb eső van, a házunkban, nem működik a lift. 1962-ben, az általános tatarozás során a régi liftet kicserélték, de a víz- és csatorna vezeték is erre a sorsra jutott. Ennek során a vízcsövek a lift gépházának a mennyezete fölé kerültek. Ebből még nem lett volna különösebb hiba, azonban a vezeték nem valami jól sikerült. A további következmény az, hogy a legkisebb esőzés után a mennyezett beázik, a víz a gépházba folyik, a többi már magától jön: elromlik a lift. Ilyenkor azután addig kell várni, amíg az átnedvesedett fal és a vezeték kiszárad, addig nem tudnak hozzányúlni a lifthez. Ennek következtében a lift napokig nem jár!

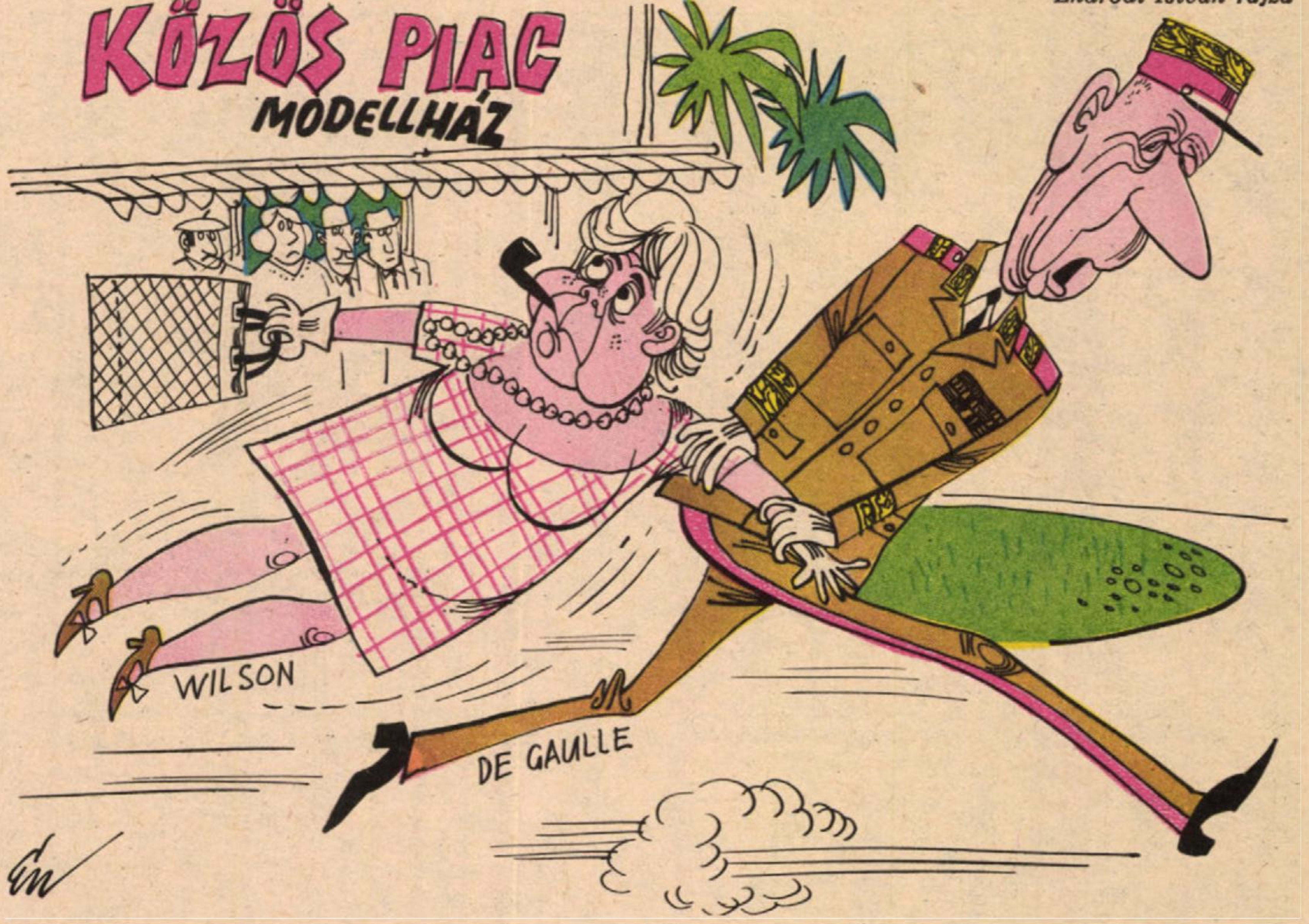
G. L. Bp., V., Vörösmarty tér 2.

HŰSÉGES ELŐFIZETŐ

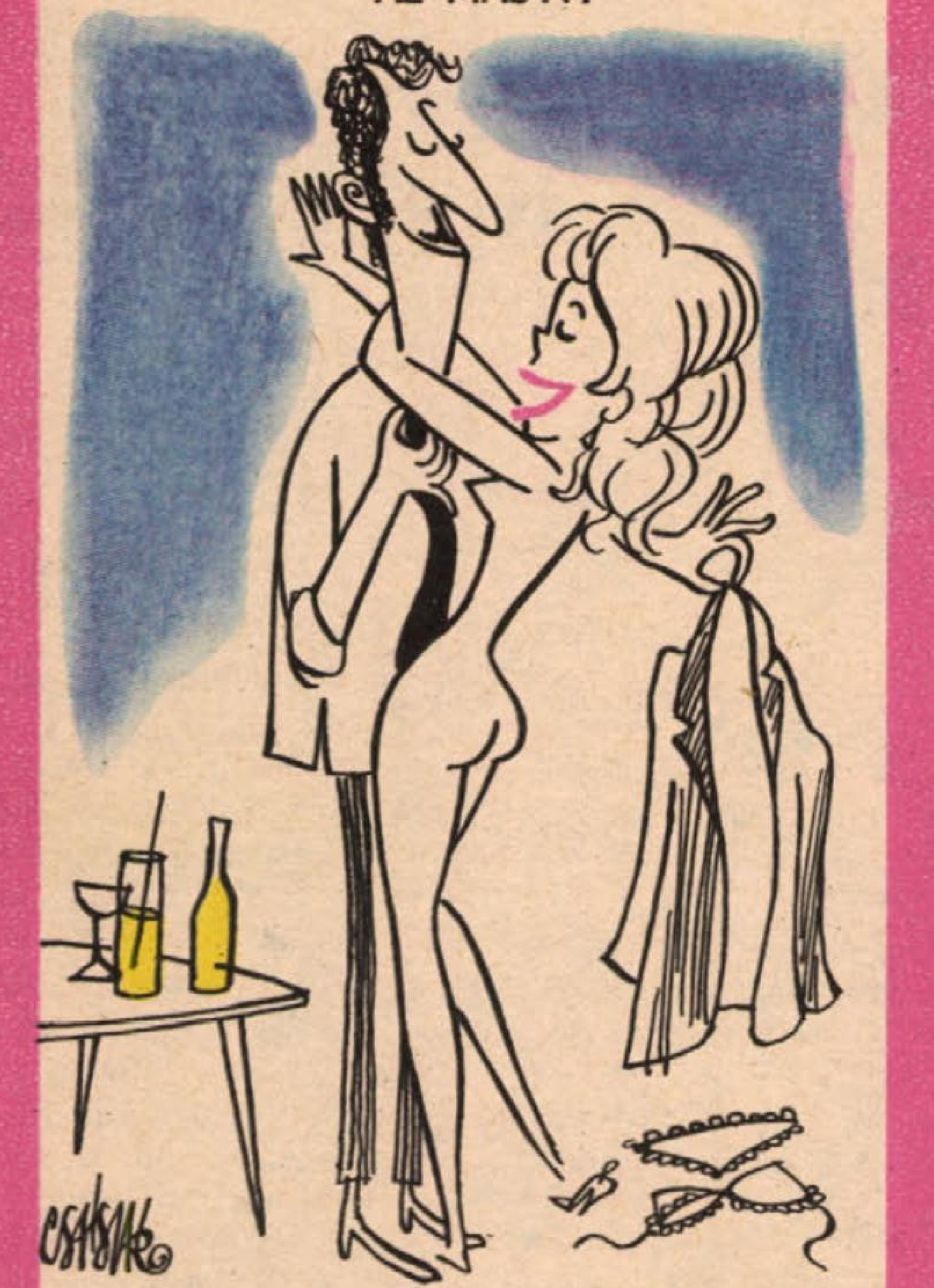
EURÓPAI SÉTA

Endrődi István rajza

– Csak te ne akarj minden üzletbe bemenni!

AZ MÁS...

– Aztat nem tudhattam, hogy te vagy Albert Einstein...

– Figyeled? Bözsi három szállal többet kapott!

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

HUMANIZMUS

Az igazgató behívatott:

— Hallom, nagy felszólalásra készül a termelési tanácskozáson!

— Igen. Mert tűrhetetlen, ami nálunk folyik. Az ügyvitel bonyolult, zavaros és áttekinthetetlen. Szerintem elsősorban a főkönyvelő a felelős...

— Lehet, hogy igaza van. Csakhogy a főkönyvelőt bírálni éppen most... Beláthatja, ez nem lenne helyes! — mondta az igazgató.

— Miért nem?

— Nem tudja? Szegényt otthagyta a felesége. A kisebbik fia intőt kapott matematikából. Van annak a szegény embernek éppen elég baja.

— Rendben. Akkor felvetem a szervezési osztály vezetőjének felelősségét.

— Nem lenne humánus. Beteg szegény. Állandóan kínozza a csúz, néha csak vonszolja magát. Ne bántsa még maga is!

— Természetesen a helyettese is felelős.

— Az bizony. Csakhogy őt bírálni nem lenne politikus. Tudja, az apja főjegyző volt, ő maga papnak tanult. Ha most elkezdi bírálni, elkeseredik, hogy megint visszajönnek azok az idők, amikor a múltjáért bántjuk.

— Na persze, az ügyvitel mostani rendjét Polcos Jenő dolgozta ki.

— Így van. Meg is érdemelné a bírálatot, de gondoljon csak arra, hogy egy éve van a nyugdíjig. Ő már nem változik. Akkor meg minek tegyük tönkre az utolsó évét?

— De azt csak felvethetem, hogy Kárászi még tovább bonyolította az ügymenetet?

— Elvben nagyon helyes lenne. Na de ez a Kárászi fiatal. Most került ki az egyetemről. Kérdés, hogy jót tenne-e neki, ha most rámásznánk? Szerintem elvennénk a kedvét.

— És Perényi?

— Perényi felelős! De ne feledje, hogy Perényi a legnehezebb időkben kiállt. Nem érdemli, hogy mindenki előtt megszégyenítsük.

— Korsós pedig csak nevet és halászik a zavarosban!

— Így igaz. De ez a Korsós egy kisember. Azt mondaná, hogy maga azért bírálja őt, mert a nagyokat nem meri...

— De én merem! Azt is meg akarom mondani, hogy a tröszt instruktora csak vicceket mesélni jár hozzánk.

— Nem lenne szép magától. Tudja maga, hogy ennek az embernek 180 a vérnyomása? Minden izgalom végzetes lehet. Csak nem akar a gyilkosa lenni?

— Azt azonban mindenképpen szóvá teszem, hogy a zűrt csak súlyosbítja, hogy az irattárban áttekinthetetlen a rendetlenség, ellepi őket a restancia. Kőrösi az irattáros...

— Állj! Volna szíve szegény Kőrösit bántani? Abból a kis pénzből tartja beteg édesanyját, akinek minden nap meleg levest visz Pécelre.

— És Kolozsiné? Egész nap manikűröz és a haját fésüli.

— Van szegénynek elég baja. Az ura egy szoknyavadász. Szegény asszonyka mindent elkövet, hogy visszahódítsa...

— Akkor miért nem csinál rendet Zakariás?

— Három gyereke van a nyomorultnak. Egyik mindig beteg, a másik hippi, a harmadik időnként megszökik...

— Rendben. Akkor nem marad más hátra, minthogy megbírálom az igazgató elvtársat. Remélem, itt nincs kizáró ok.

— Nincs! Én egészséges vagyok, családi életem rendezett, idegeim tökéletesek... De azért itt is van egy humanista szempont: Ugye magának két gyereke és havi hatszáz forint OTP-levonása van?

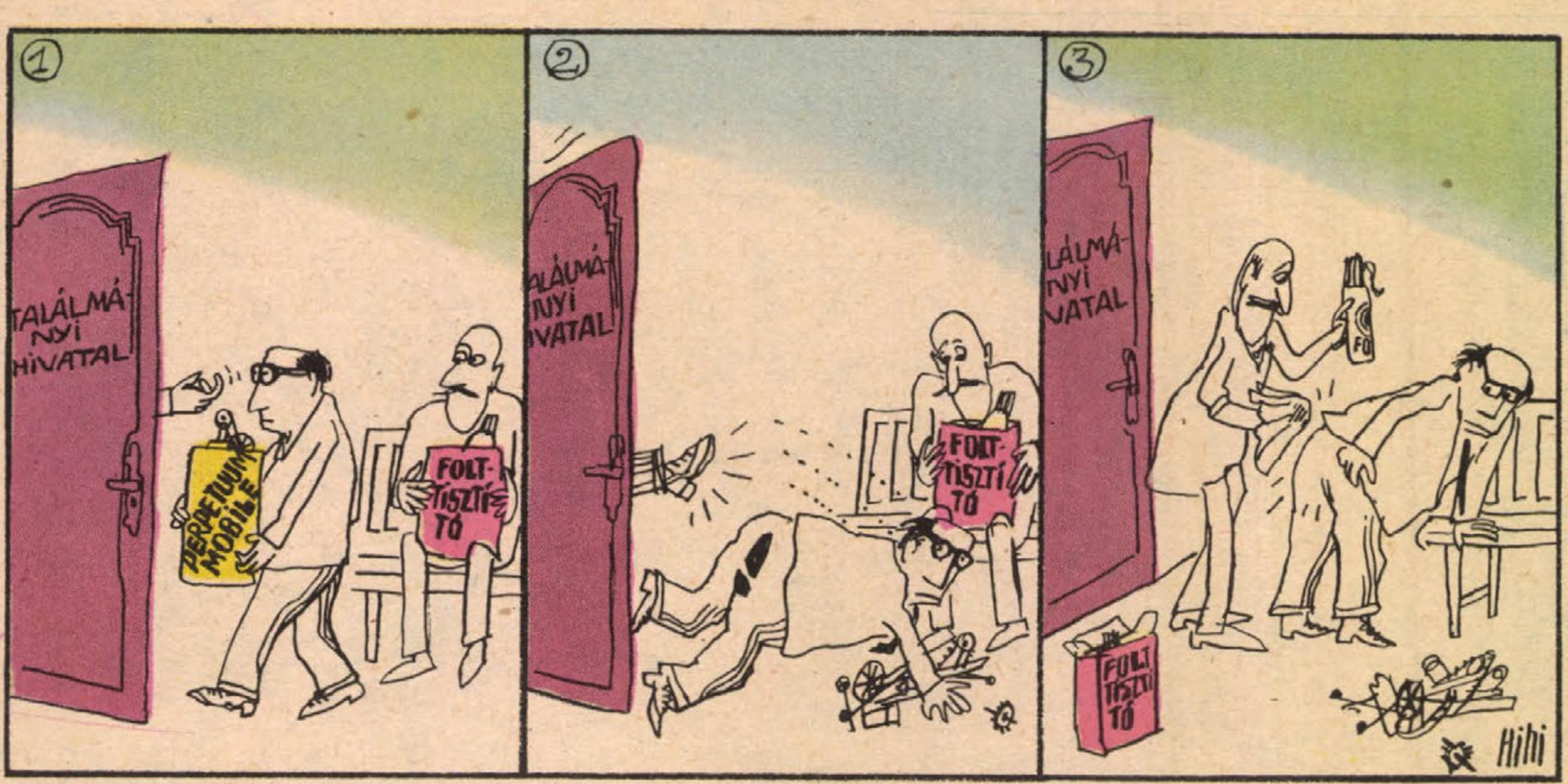
Ősz Ferenc

MINDENNAPI IMÁDSÁG

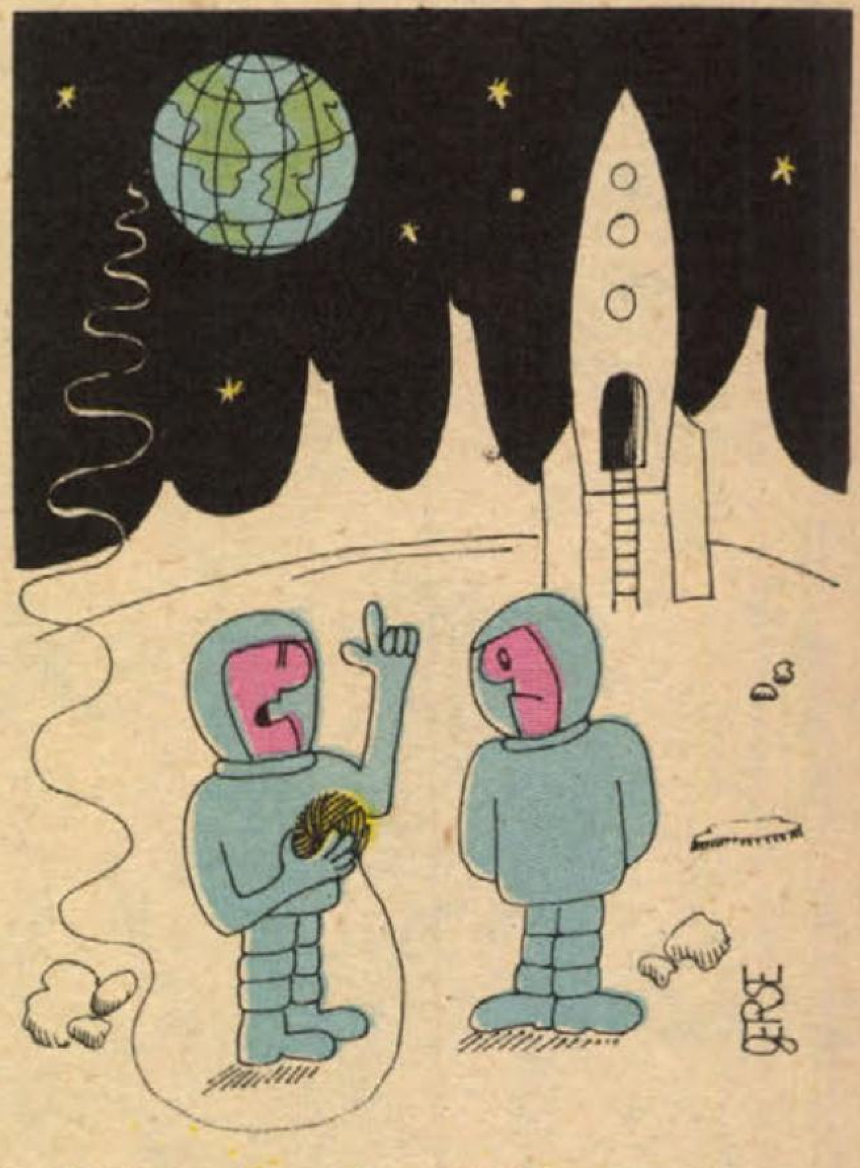

– Halló!... Taxi?!...

KOLLÉGÁK

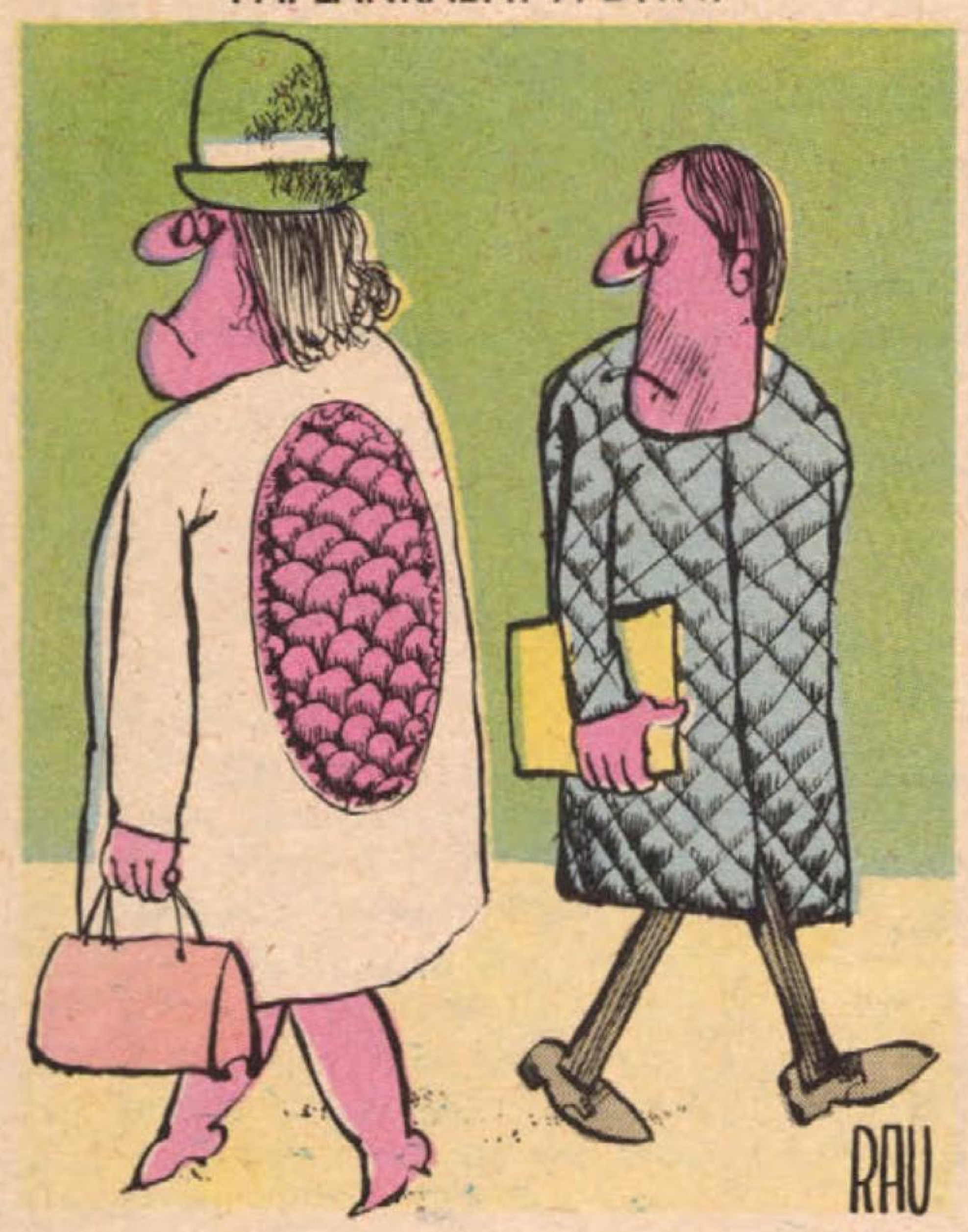

AMI BIZTOS, AZ BIZTOS

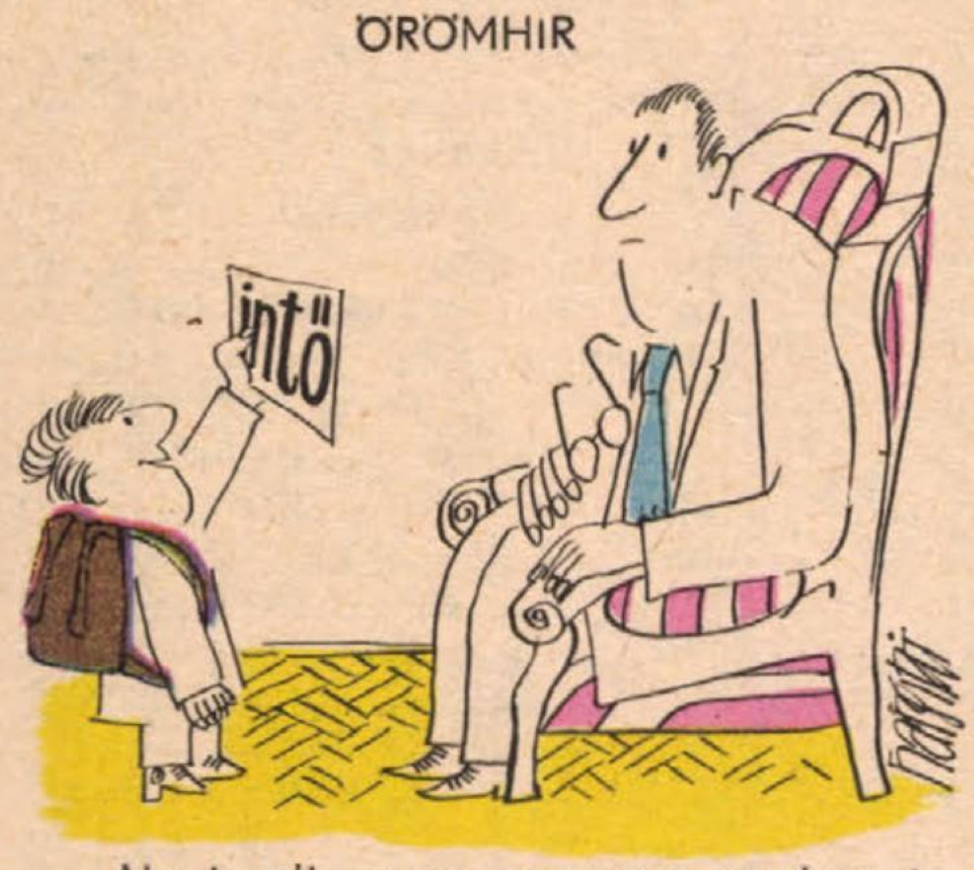

– Hátha elromlik a földi irányítás...

PAPLANKABÁT A DIVAT

ÖRÖMHÍR

– Ne izgulj, papa, ma nem sorsjegyet hoztam...

KÖR

Adiri még be sem lépett a cég kapuján, már torkaszakadtából ordított:

— Ki volt az a bornírt marha?! Ki volt az az ökör, aki lemondta a tormát?!

A portás rémülten beszaladt a fülke sarkába, az egész vállalat pillanatok alatt elnéptelenedett. Titkára, Bencsák, hallotta a kiabálást, de nem tudta kivenni miről van szó, mert a folyosók nagyon visszhangosak voltak. Egyéb híján rémülten tördelte a kezét, amíg az öreg felért a titkárságra.

— Ki volt az a gazember?! — ordított rá a főnök, — aki lemondta a negyedik negyedévi tormát?! Azonnal kirúgom!

Bencsák közel hajolt főnökéhez és diszkréten súgta:

— Pataki volt, az igazgató kartárs helyettese.

A diri kicsit lecsillapodott. — Ő volt? — köhintett, — Pataki kartárs? No jó. Kéretem, — szólt és bement szobájába. Rémes, milyen hülyékkel vagyok körülvéve, — gondolta magában. — Ha nem volna az apósa a trösztben, megszabadulnék tőle.

Megjelent Pataki: — Parancsolj kérlek, mi a probléma?

— Izé... Kázmér, te mondtad le a negyedévi tormát? Ez nagyon kellemetlen, ez nagy hiba. A népzenészek írtak a sajtónak, hogy nem szeretik a virslit torma nélkül. Maga Sóvári, érted, Sóvári hívott fel az este telefonon és szemrehányást tett. Mondhatom, alig aludtam az éjszaka. Hogy lehet ez kérlek?

Pataki arca kipirosodott: — Nem olvastam a levelet, csak aláírtam. Nem is tudom ki tette elém. Úgy látszik senkiben nem lehet megbízni! Rögtön referálok — mondta és elrohant. A folyosón felerősödött a hangja.

— Ki volt az a lelkiismeretlen disznó, aki ezt a hülyeséget aláíratta velem? Tíz évig nem javasolok neki prémiumot! Gazemberség!

Kiderült, hogy a paprikaosztályról Sumek fogalmazta a levelet.

— Nézd Sumek — mondta neki Pataki —, hihetetlenül kínos helyzetbe hoztál. Az öreget maga Sóvári hívta fel, érted, személyesen Sóvári és letolta, amiért lemondtuk a negyedévi tormarendelést.

Közben kínosan nézett jobbra, balra, csak Sumekre nem, mert ez a fickó, sajnos, nagyon jól fekszik a trösztnél.

— Hát szóval, kérlek, légy szíves megmagyarázni, hogyan történt ez?!

— Magam sem tudom, — komorodott el Sumek —, valaki hozta és én megbíztam benne. Vittem tovább. Rettenetes, kikkel van az ember körülvéve! Mindjárt megtudom és referálok neked — szólt és elrobogott.

A folyosón teli tüdőből kiabált: — Lejáratnak engem! Tönkre tesznek! Megpofozom azt a semmirekelőt, aki lemondta a tormarendelést!

A bűnös egy fiatalember volt. Egy egészen fiatalember, bizonyos Pipicz Gerzson, és a vállalatnál is fiatal. A múlt héten került ide. Tíz perc múlva már az igazgatónál volt. Az leültette, cigarettával kínálta, s miközben konyakot töltött ki, derűsen felnevetett.

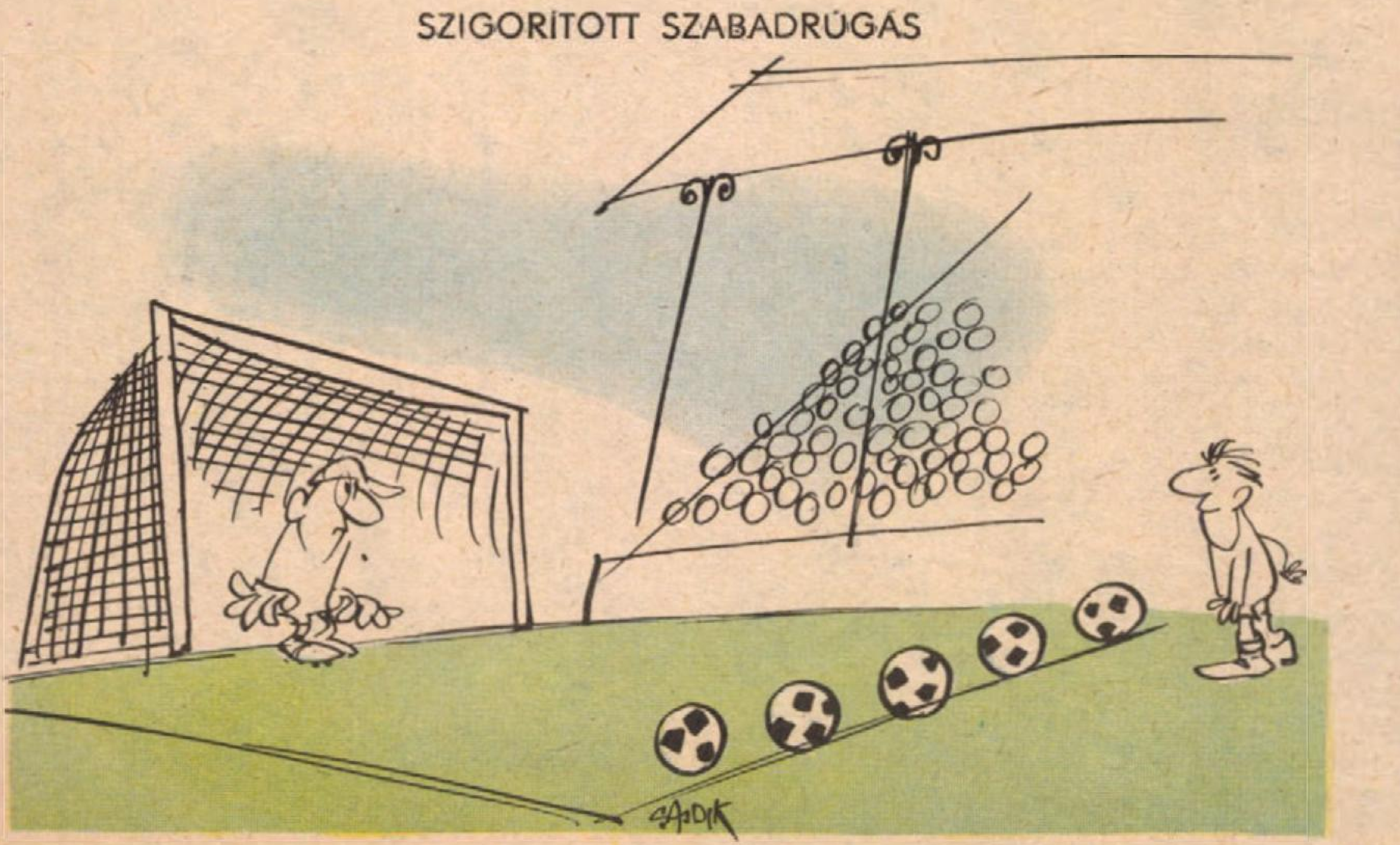
— Hehehe, Gerzsonkám, hát szóval te írtad a tormalemondást? Na jó. Nagyon örülök, hogy már levelet fogalmazol. Ez komoly fejlődés. Mondjuk, éppen ezt nem lett volna fontos lemondani, de annyi baj legyen. Instruktoraink már útban vannak a kávéházakba és a népzenészeknek megmagyarázzák, hogy a virsli a lényeg, nem a torma. Hát, szóval, ha lemondtuk, hát lemondtuk. Annyi baj legyen. Az a fontos, hogy érezd jól magad nálunk.

Koccintott a fiatalemberrel.

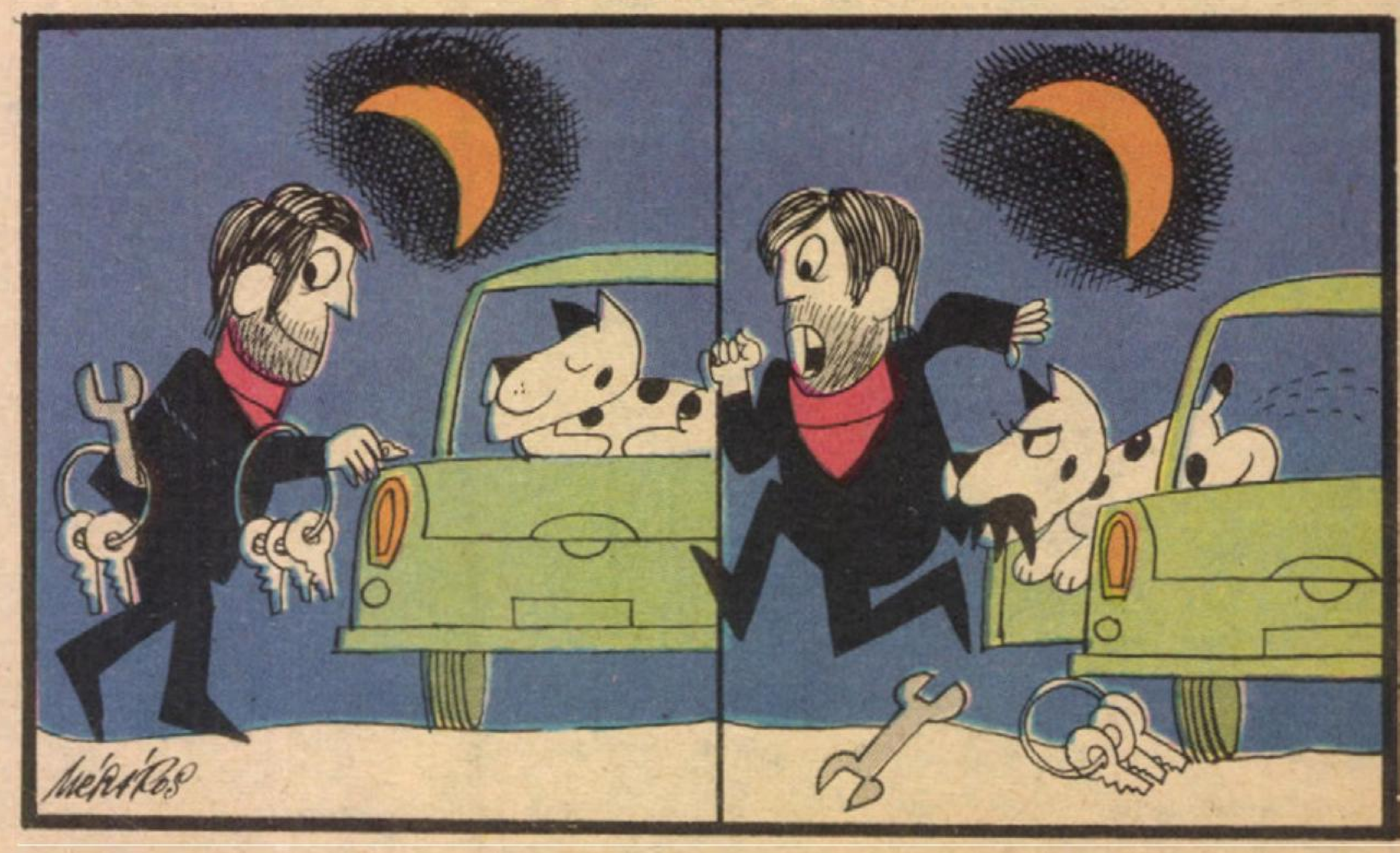
— Egészségedre fiacskám! — mondta és szeretettel Gerzson kezére tette a kezét. — Különben, hogy van a kedves apósod, Sóvári kartárs?...

Ordas Nándor

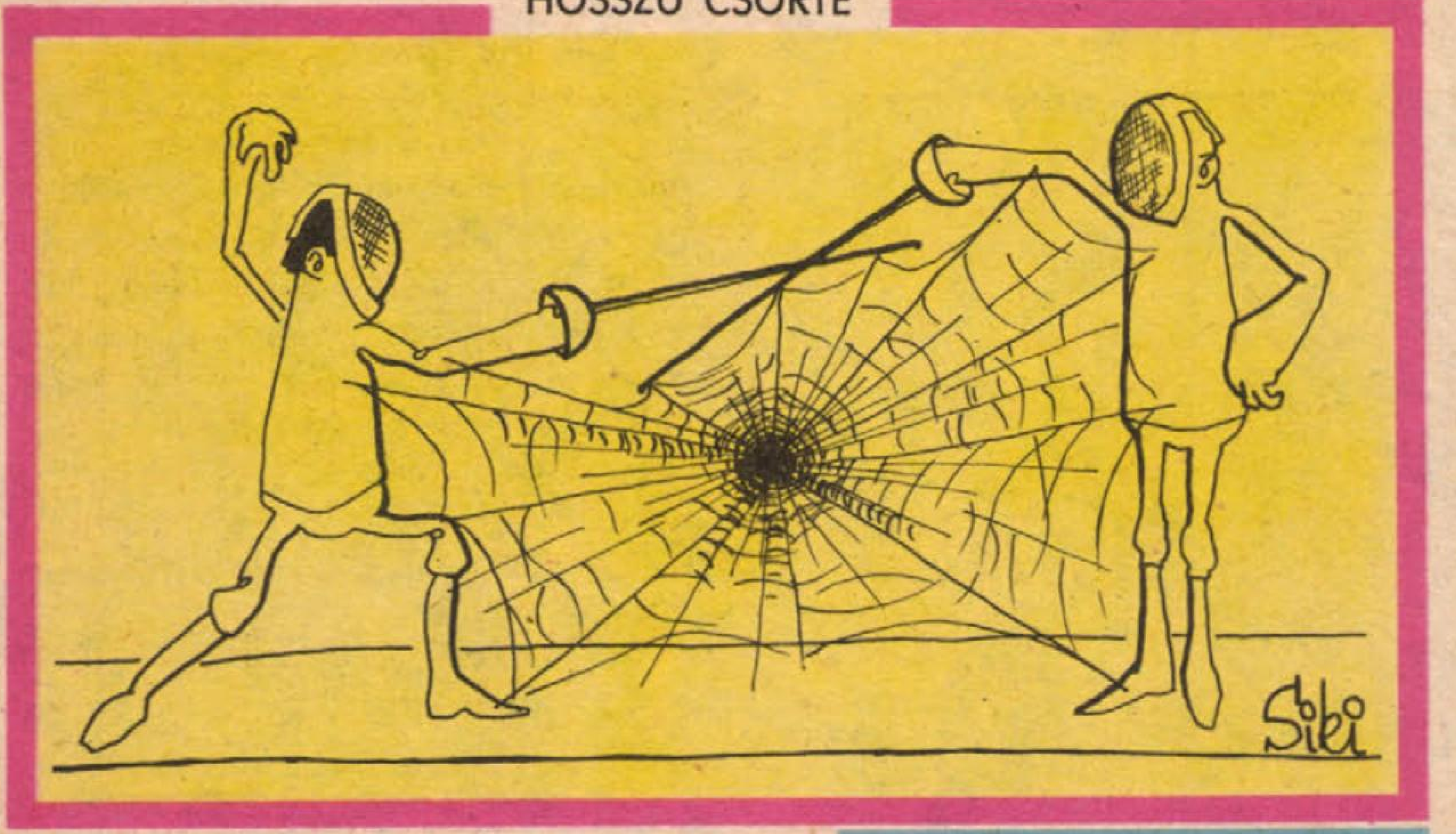
SZIGORÍTOTT SZABADRÚGÁS

KORSZERŰ DISZKUTYA

HOSSZÚ CSÖRTE

NYÖG A TEVE

– Ez nem valami pehelykönnyű, Melvin!

(Az „International Herald Tribune"-ból)

ŐRJÁRATON

LONDONI VICC

Mister Brown körúton van Európában. Két hete hagyta el Londont. Zürichbe érkezik, megszáll egy hotelban. Úgy este 11 óra tájban a szobájából felhívja a telefonközpontot:

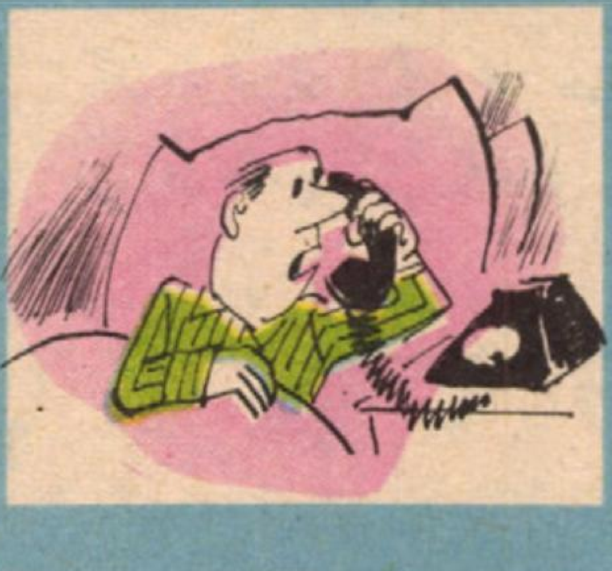
– Kisasszony, legyen szíves kapcsolni nekem Londont!

– Milyen számot?

– Teljesen mindegy ... Egy számot Londonból!

– De miért?

– Honvágyam van ...

HAVAZÁS 1969

– Bezzeg az én időmben nem így dolgoztak.
– Ezen nem lehet csodálkozni! Akkoriban mérnökök lapátolták a havat.

ÉBERSÉG A HOBBY BOLTBAN

Amikor kollégám a történetet elmesélte, nem akartam elhinni. Aztán utána jártam. De még most is nehezen hiszem ...

Egy újságíró, a nemrégen megnyílt Hobby Bolt vezetőjétől kért néhány információt: hányfajta és milyen árucikket árulnak, mekkora a forgalom, megszerették-e a pestiek az új üzletet? ... A bolt vezetője kijelentette, hogy újságírónak információt csak a központ engedélyével adhat. Az újságíró elment a TRIÁL Nagykereskedelmi Vállalathoz, megkereste a propagandistát, mondván, hogy ilyen ügyekben nyilván ő az illetékes. A propagandista a kérést elhárította, de vállalta, hogy közvetít a Piacszervezési Főosztály vezetőjéhez, aki már jogosult az engedély megadására.

Hát ezt mesélte el a kolléga.

Felhívtam a vállalat propagandistáját:

— Én kérem nem adhatok engedélyt ...

— Miért kell az engedély?

Szünet.

— Így van bevezetve ...

— Ön helyesnek tartja ezt?

— Nem vagyok illetékes a bírálatra.

— Most hogyan áll az ügy?

— A kérés a főosztályvezetőnél van ...

A Hobby Bolt vezetőjétől kérdem:

— Ha mint egyszerű vásárló érdeklődnék, adna felvilágosítást?

— Készséggel ...

— Újságírónak, miért nem ad?

— A nyitás után adtam egy rádióriporternek. Majdnem fegyelmit kaptam miatta.

— Pedig, ha egy újságíró ír az üzletről, az ingyen propaganda!

— Tudom én azt kérem. Ha rajtam múlna, még csalogatnám is az újságírókat ...

Újra a TRIÁL Nagykereskedelmi Vállalat propagandistája:

— Ez az utasítás, én nem változtathatom meg.

— Miért nem adhatja ki a propagandaosztály az engedélyt?

— Tessék engem kihagyni a dologból ...

A sok hercehurca után a kolléga értesítést kap: A Piacszervezési Főosztály vezetője megadta az engedélyt.

Végre. Sikerült! Szabad az út a Hobby Boltba. Éljen az új mechanizmus, a nagyvonalú kereskedelem, az ügyes propagandamunka, a sajtó megbecsülése, a logika és még sokan mások.

(E percben értesültem, hogy néhány nyugati kémszervezet ügynököket dobott át a határon, hogy információkat szerezzenek a Hobby Boltról. Nyugodtan alszom. Jöhetnek. Felkészülten várjuk őket. Ha ezt a kálváriát végigjárják, megérdemlik.)

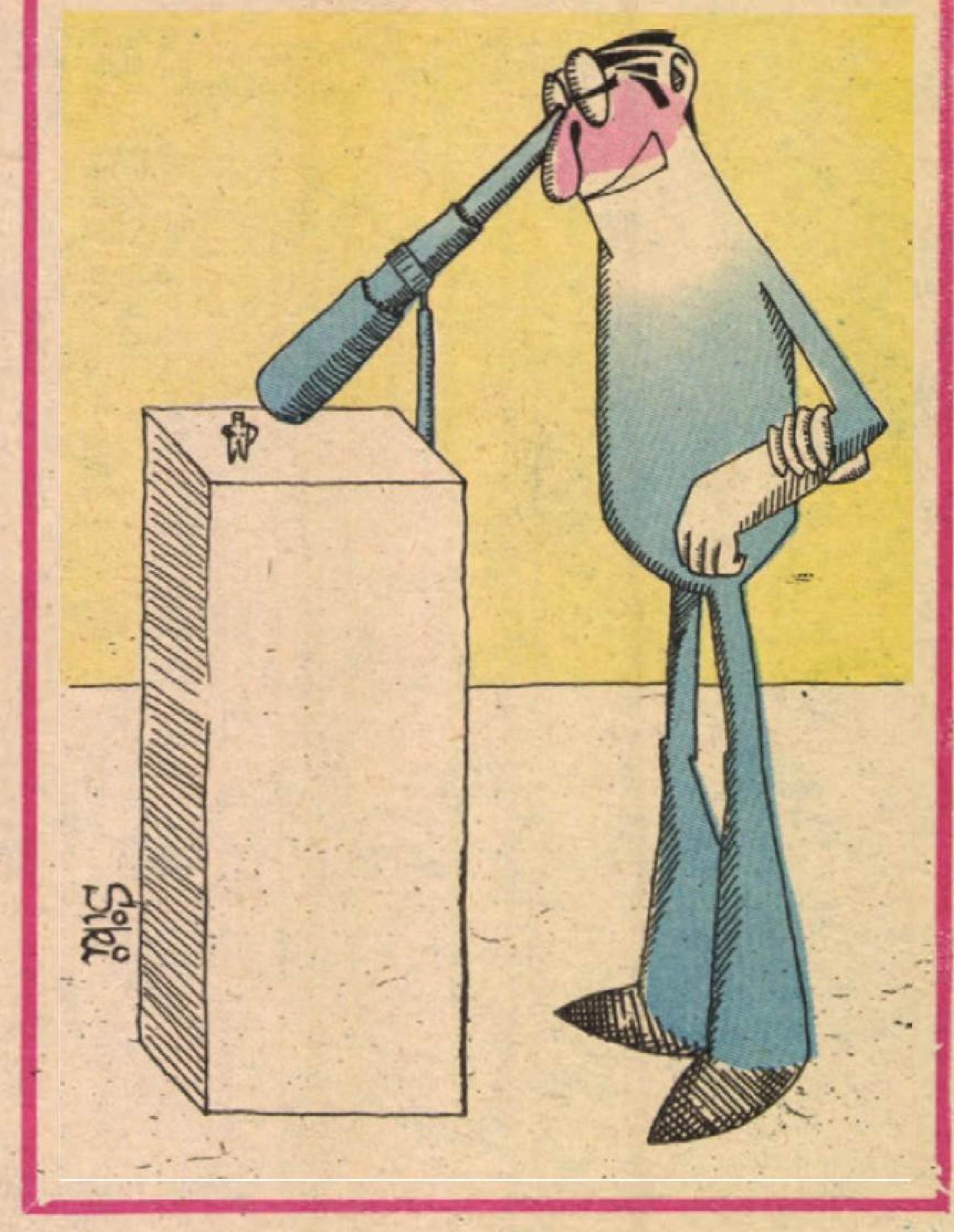
Ö. F.

A FŐNÖK LÁTOGATÓBAN

– Amikor telefonált, az hittem, hogy lóg, de most örömmel látom: valóban nagyon rosszul van.

KISPLASZTIKA

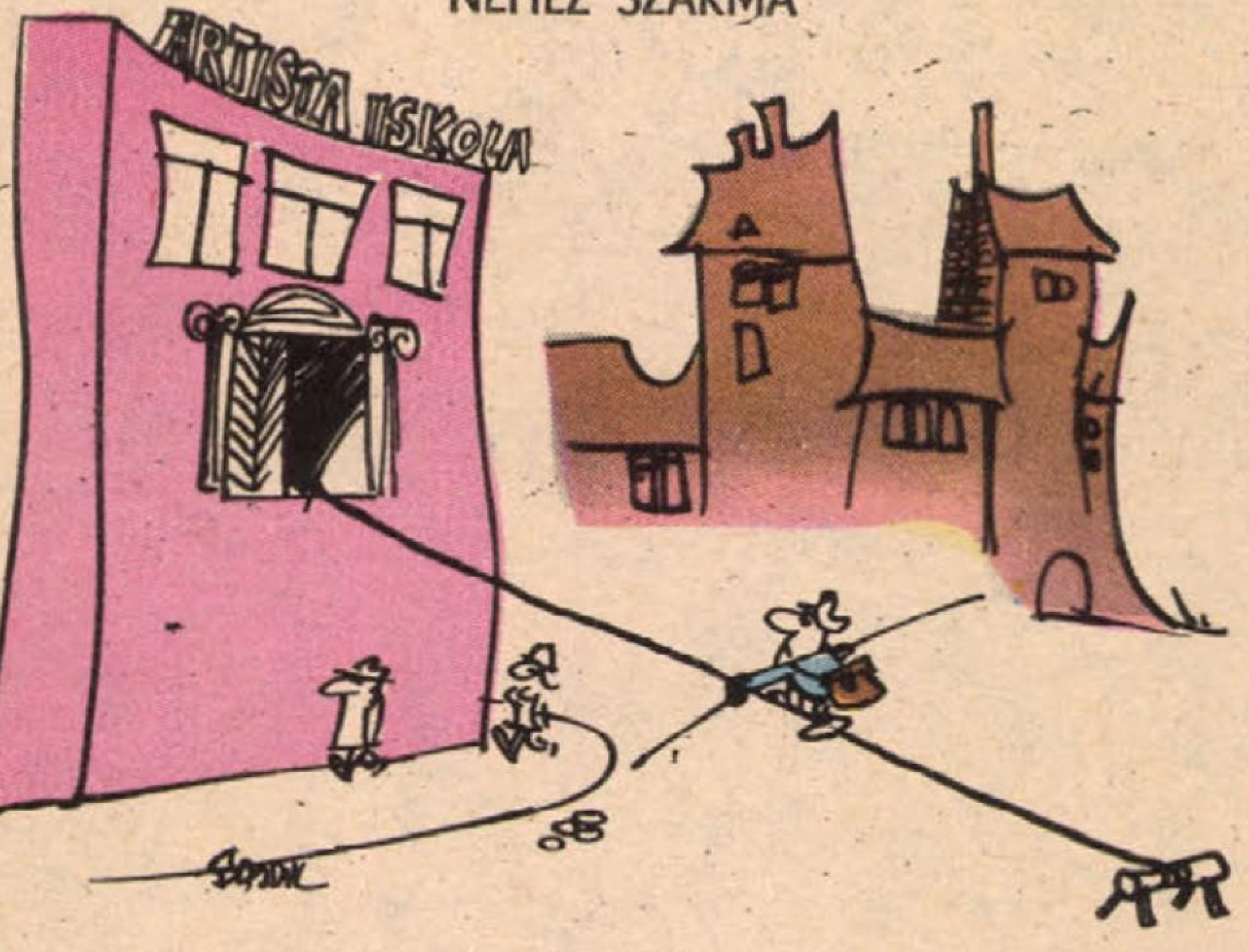
BOBBY CHARLTON – MINT LÓ...

– Micsoda megtiszteltetés! – kiáltott fel Bobby Charlton, a Manchester United világhírű csatára (a londoni „Daily Mirror" tudósítása szerint), amikor megtudta, hogy a királynő a „Charlton" nevet adta egyik lovának, emlékezésül a világbajnokság döntőjére. Mindkét Charlton – Bobby és Jackie – elhatározta, hogy többször is megteszi a lovat.

Nincs szándékunkban elrontani a Charlton-fivérek örömét, de még jól emlékszünk arra a felháborodásra, amely idehaza tört ki, amikor egyik hazai lovunknak az „Iharos" nevet adták. Iharos akkor a világ legjobb hosszútávfutója volt, s kétségtelen, hogy a ló számára nagy megtiszteltetést jelentett Iharos neve, de bajnokfutónknak annál kisebbet a különös névadás...

De hát ízlések és lovak különbözők...

NEHÉZ SZAKMA

HA A FELESÉG VEZET

EZT OLVASTAM

MIVEL LÖVÖLDÖZÜNK?

Irodalmi hetilapunk egyik filmkritikájából: „Ha már lövöldözni kell, legalább a lefűrészelt hegyű, vagy *mérgezett* golyókat mellőzzük."

Az utóbbi nem lesz nehéz. Amennyire deviza-lehetőségeinket ismerem, még a legelvetemültebb gyilkos sem mártogatja kilövendő töltényeit *méregbe*. Inkább megtanul célozni.

ABSZOLÚT APRÓ

„Ez a Káposztás Ilona egy *tranzisztoros kis minihős*" — olvasom egy riportban.

Egek, mekkorácska lehet az, aki mininek (sőt: *kis* mininek) is — *tranzisztoros*...?

ENYHE TÚLZÁS

Egy sportrovatból: „Az Ú. Dózsa—Bp. Postás mérkőzésen azt figyelték a nézők, hogy melyik *újpesti* csatár üti a *Postás* 200. gólját."

Bundáról már sokat hallottam, de *ekkoráról* még nem.

HOL VAN KELENFÖLD?

A Magyar Nemzet jeles riportere közli, hogy „a *kelenföldi* lakótelepen galambvadászok bukkantak fel", s hozzáfűzi: „Kötelességemnek tartottam, hogy azonnal a hadszíntérre siessek".

Ki is sietett — mint a riportból kiderül — a *Klauzál térre*...

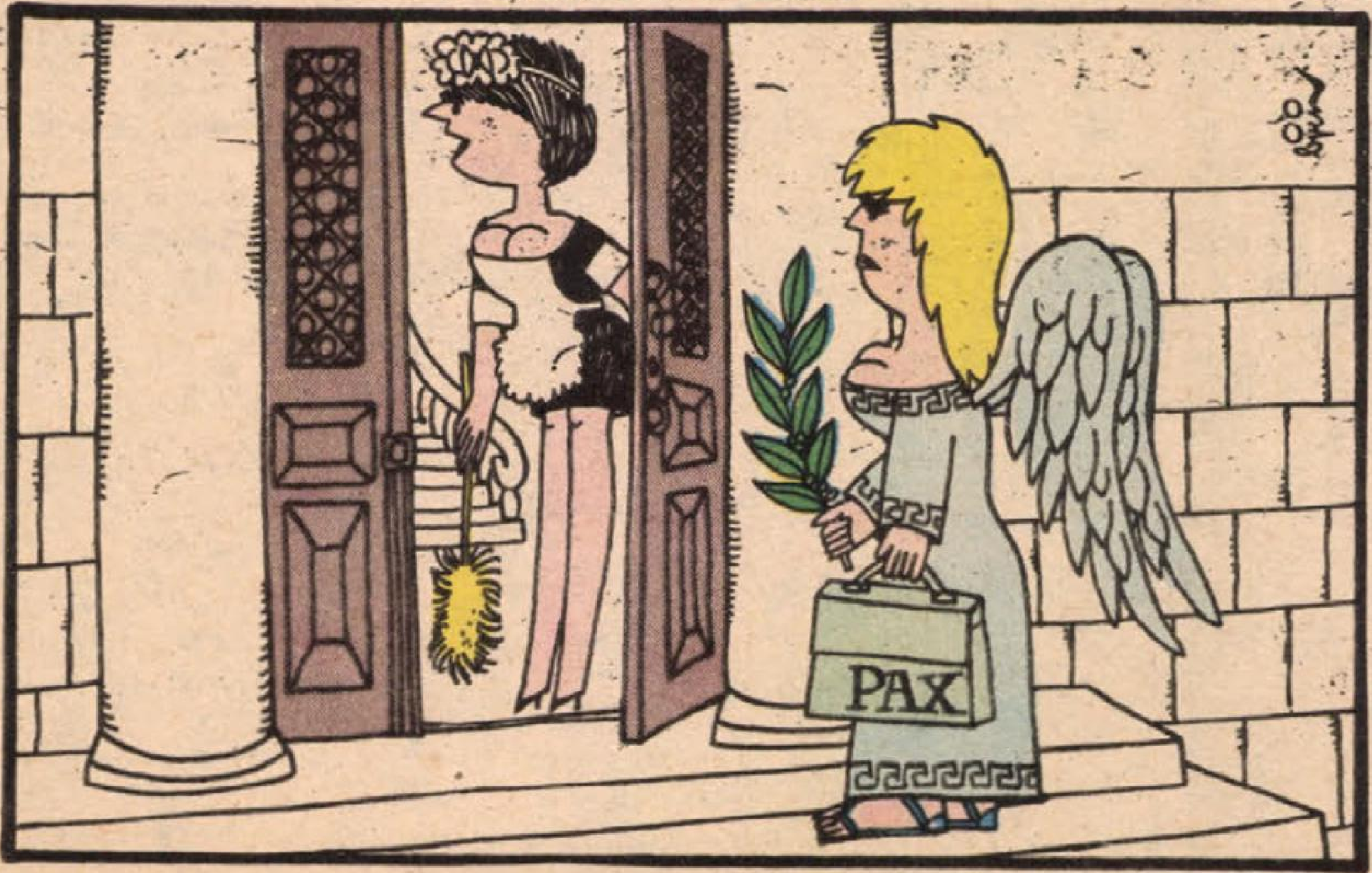
TALÁLT TÁRGYAK

Az Esti Hírlap „Itt a budapestiek beszélnek" című rovatában jelenti be egy budapesti: „Egyik vendégünk elveszítette aranygyűrűjét *a Bambi eszpresszóban, melyet megtaláltunk.*"

A szórakozott vendég úgy látszik a gyűrűvel együtt az eszpresszót is elvesztette. Öröm az ürömben, hogy időközben legalább a vendéglátóipari üzemegység megkerült.

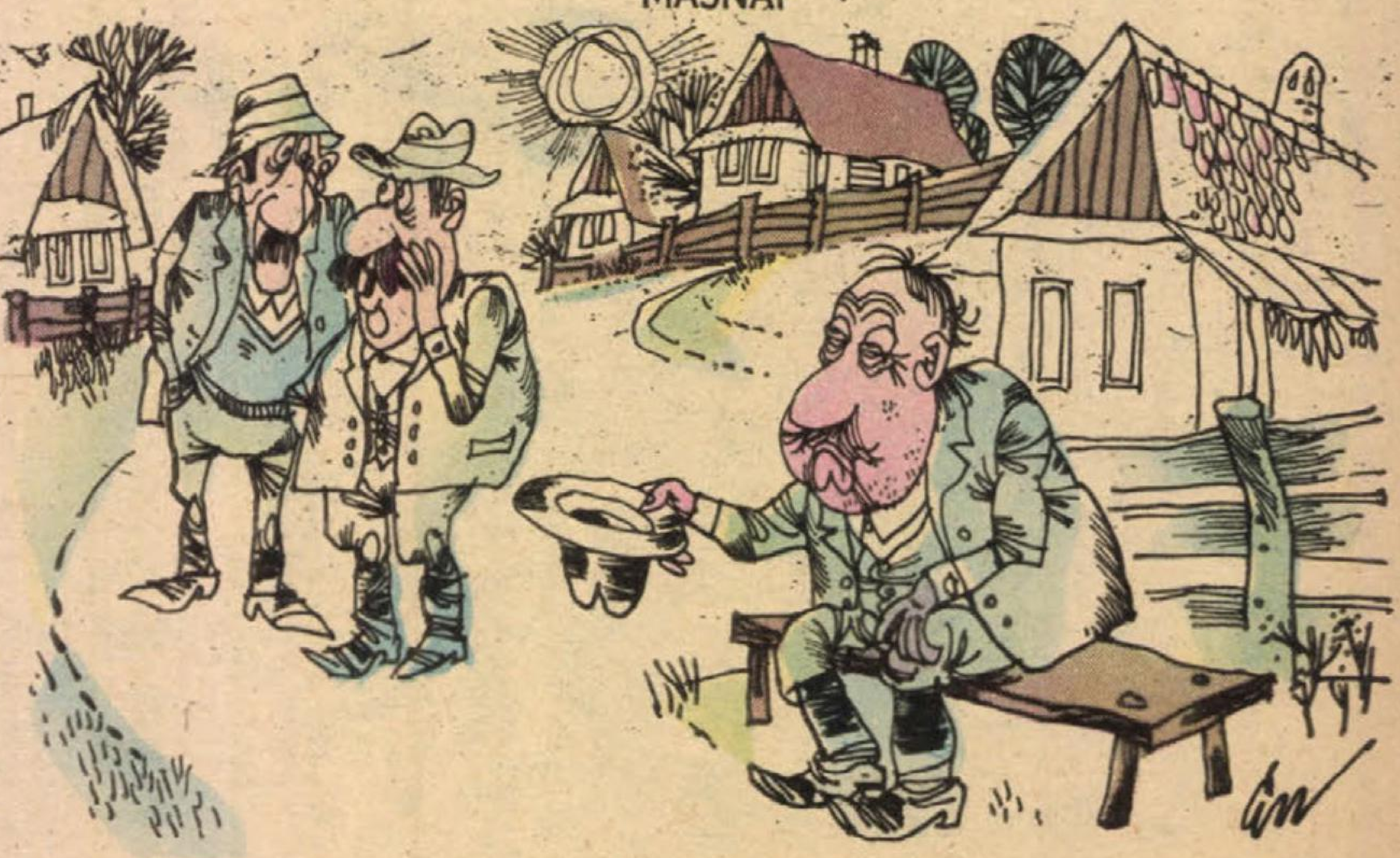
Tímár György

A FEHÉR HÁZ ELŐTT

– Elnök úr! Már megint itt van ez a makacs ügynök...

MÁSNAP

– Ne csodálkozz szegényen, tegnap volt a lánya parádés lagzija.

EGY KARRIER VÉGE

ÁTIGAZOLÁS UTÁN

– Előre, az új színekért!

NEONÁCI KERTÉSZ

– Ki a virágot szereti, rossz ember nem lehet...

KÖNNYŰ EJTŐERNYŐS

SHOW-JÁTÉKOK

KARRIER SHOW-BAN

Vizishow-ban kezdte, – akkoriban ez volt
az új műfaj első honi próbálványa –
ma ott tart, mint Lótné egykor Sodomában:
ő a város híres, csodált show-bálványa...

SHOW-VICC

Keserű csalódást keltett egy tévé-show,
(ez ellen a nézőt semmi se ója)
mindenki futott a készüléke mellől;
hajtotta a tévé keserű show-ja...

PÁRIZSI SHOW

Harminc csinos lány lenge baby doll-ban
táncolt vadul, míg szólt a tam-tam,
a hatvan formás láb láttán magamban
elragadtatva így szóltam-tam:

Én már sok szép show-t láttam életemben,
mert arra mindig volt keretem,
a sok közül mégis, mint show-szakértő,
legjobban a lábshow-t szeretem...

Szilágyi György

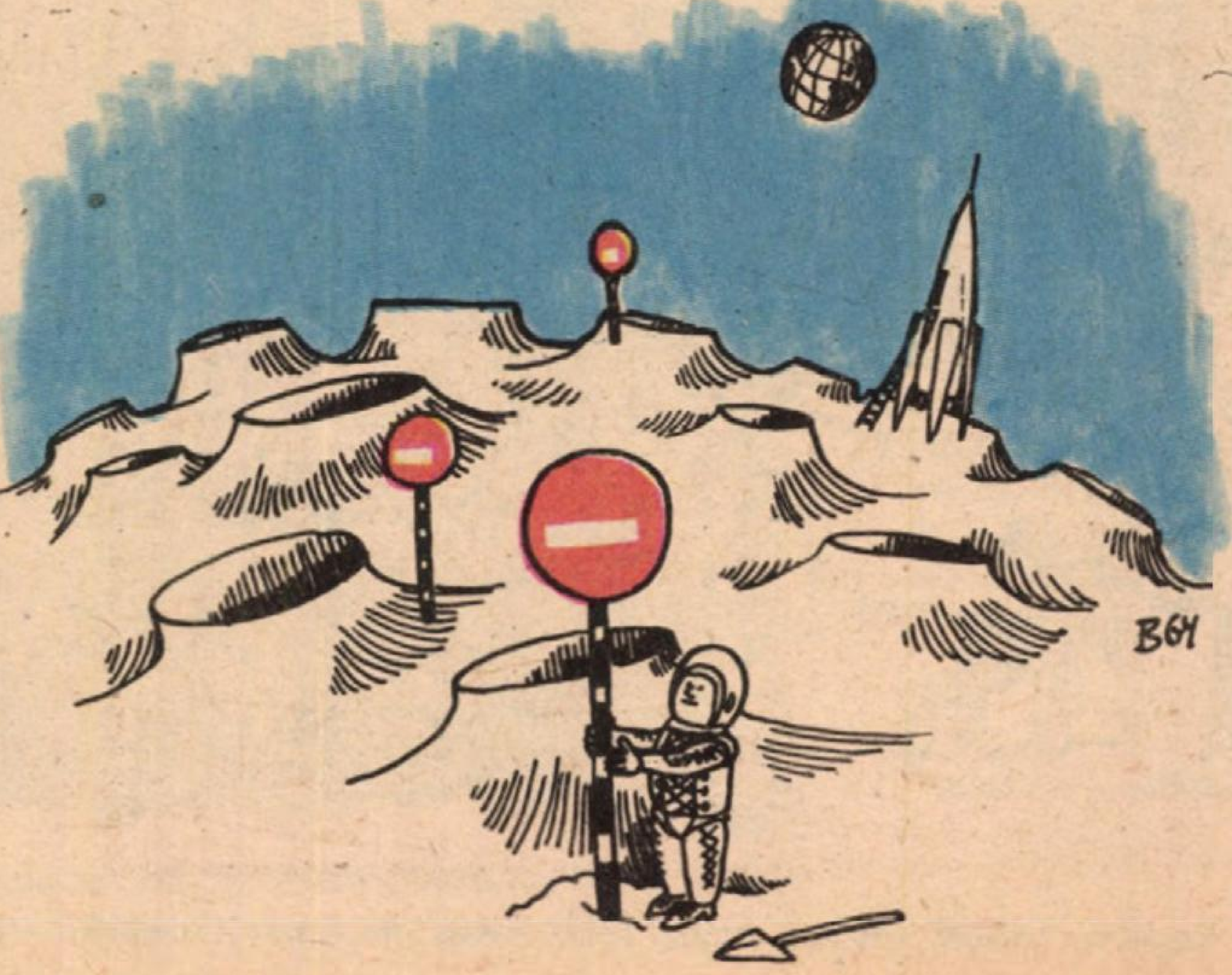
MUNKAFOLYAMAT

A VOLÁN MELLETT

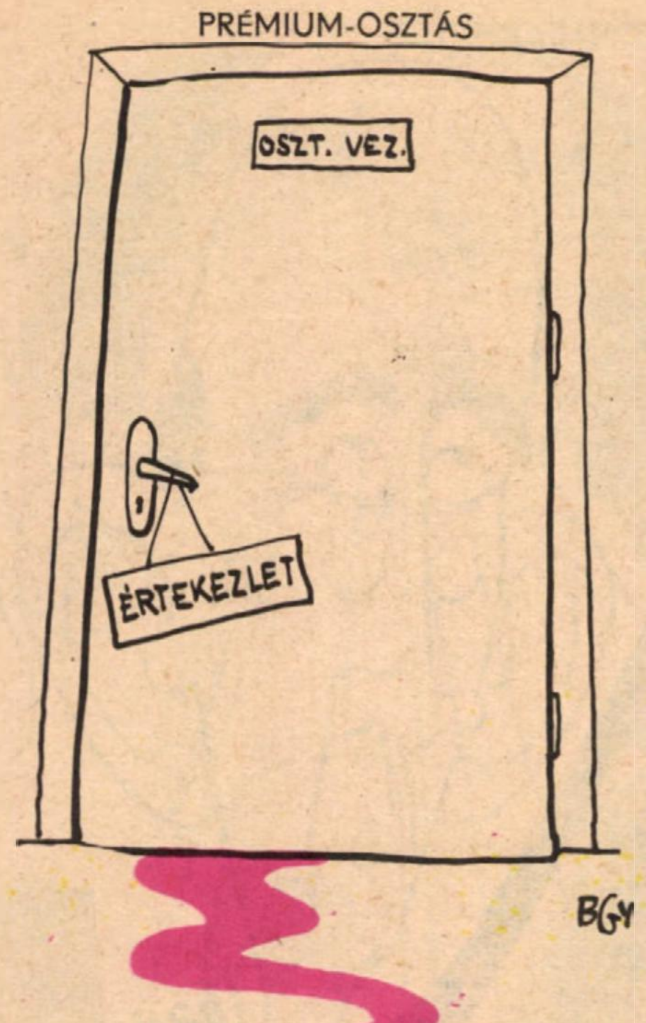

– Miért murizik? Örüljön, hogy végre olvad!

CIVILIZÁCIÓ

PRÉMIUM-OSZTÁS

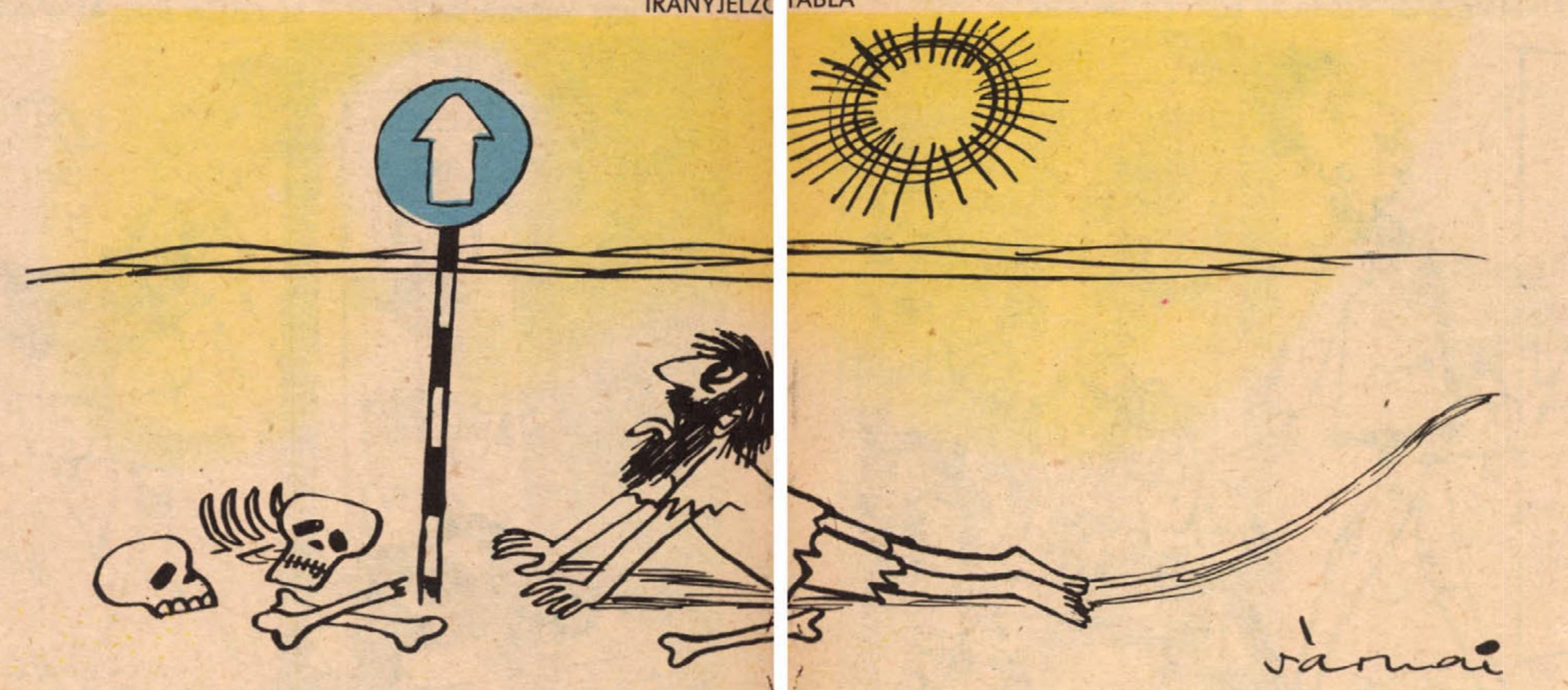

REGGELI HAJSZA

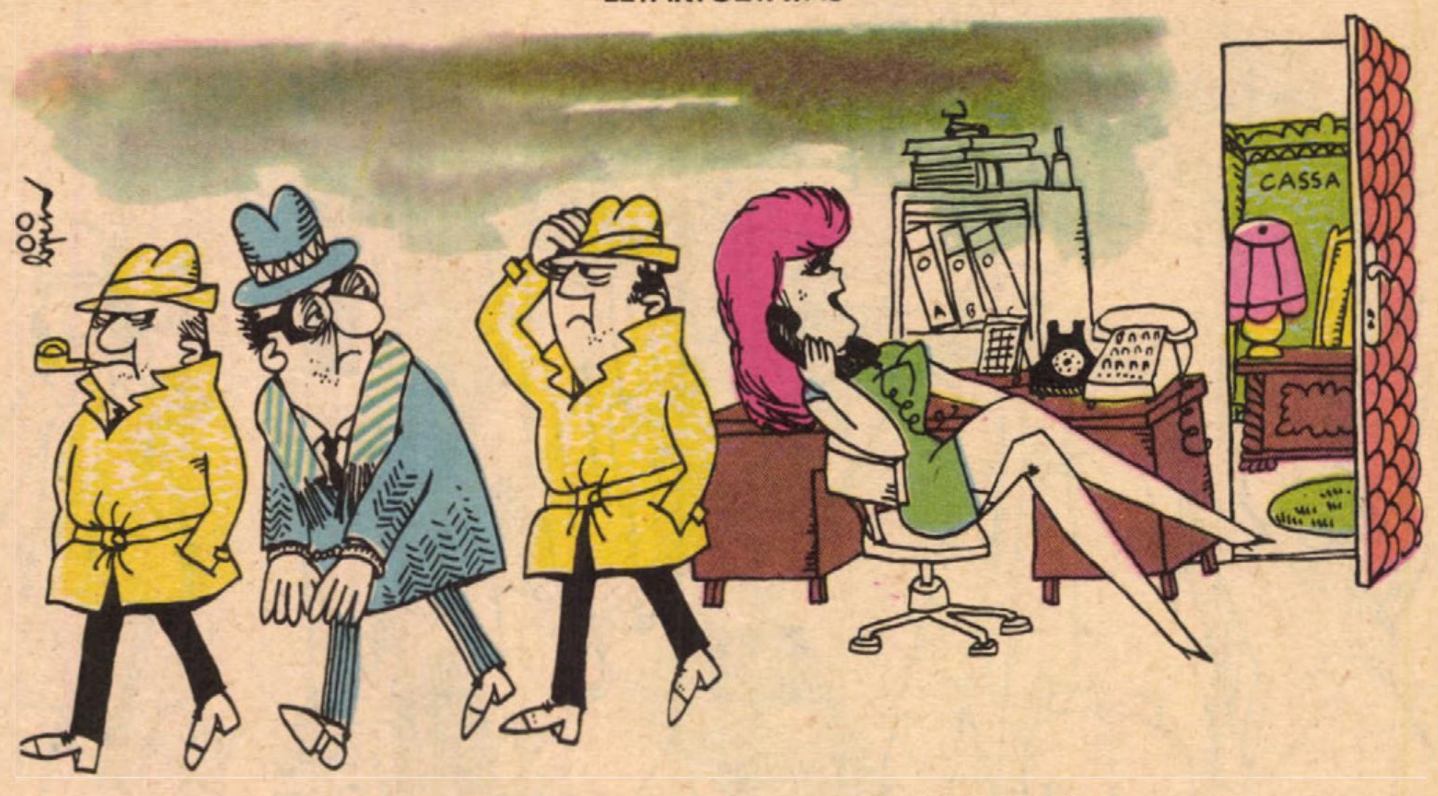

– Elnézést, elfelejtettem leadni a bölcsődébe . . .

IRÁNYJELZŐ TÁBLA

LETARTÓZTATÁS

– Most viszik a régi főnökömet. Képzelheted, drágám, mennyire kíváncsi vagyok, milyen lesz az új . . .

Hallottunk két viccet

A párizsi főpostán egy úr a közhasználatra kitett tollal akar valamit kitölteni. A toll serceg, spriccel, akadozik, csak írni nem akar. Az úr dühösen fordul a tisztviselőnőhöz:

— Mondja kérem, nem ezzel a tollal írta alá Napóleon a bécsi békét?

Mire a tisztviselőnő halálos komolysággal így válaszol:

— Kérem, felvilágosítást az egyes ablaknál adnak!

*

Öreg párocska üldögél a Szajnapartján. A nénike idestova nyolcvanesztendős, a bácsika nyolcvanöt. Egyszer csak megszólal reszketeg hangján a bácsika:

— Kerek hatvan esztendeje élünk együtt, drágám . . . Azt hiszem, ideje lenne megházasodni.

A nénike gyöngéden megsimogatja a bácsit és fejcsóválva mondja:

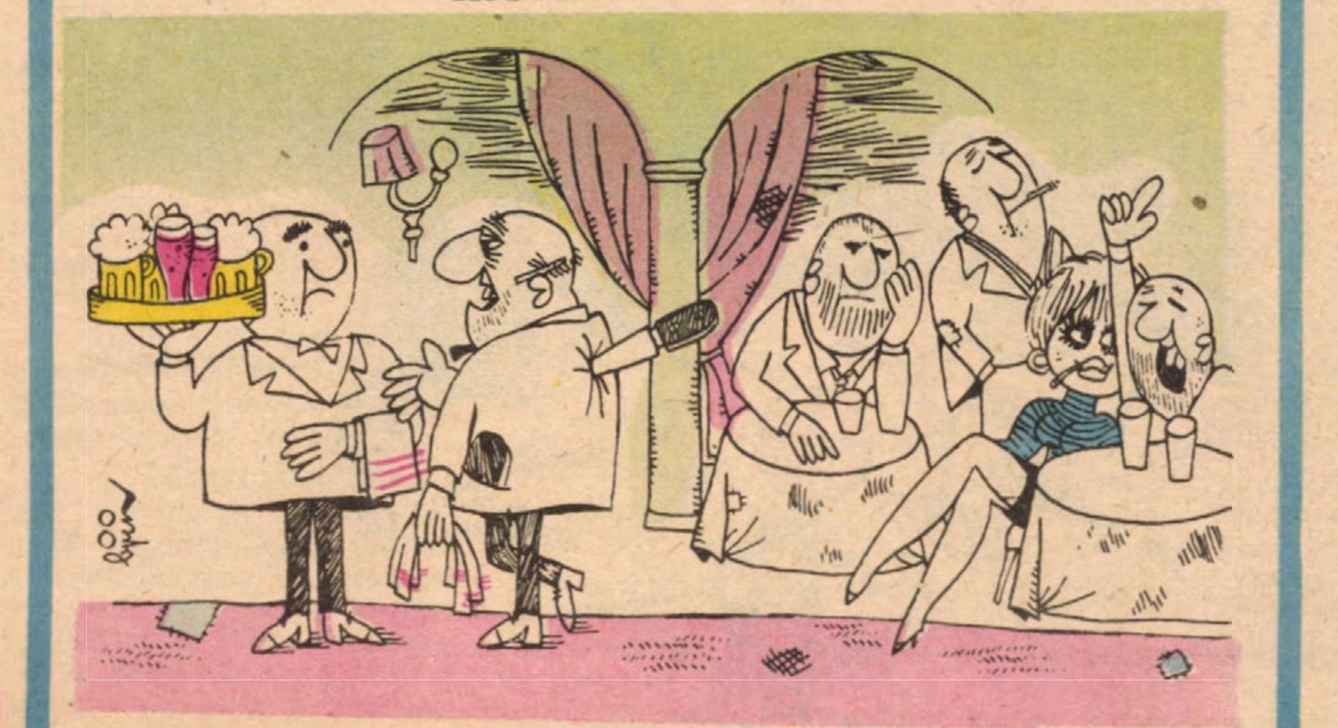
— Ugyan, ugyan, édes öregem . . . Kinek kellenénk már mi ketten? . . .

PINGÁLÓ ASSZONYOK

– Tényleg szép sárgák a kacsái, nénikém.
– Hát még ha ki is vikszelném őket.

ELSŐOSZTÁLYÚ ÉTTEREM

– Az az érzésem, hogy az utóbbi időben egyre több kétes elem kezd idejárni . . .

ADY-ANEKDOTÁK

A századeleji híres városligeti mulatóhelyen, az Ősbudában borozgatott Ady Molnár Ferenccel. Csatlakozott hozzájuk Ambrus Zoltán író. Konflison hazafelé mentek. Ambrus bírálni kezdte Ady poézisét s feléje fordulva hozzátette, hogy: maga be van csiccsentve. Molnár Ferenc lakására hajtattak, s Ady Molnár lakásán józansága bizonyítására megírta a Budapesti Naplóban annak idején megjelent mindennapi cikkét és fogadott Ambrussal, hogy azt a Budapesti Napló úgy hozza, ahogy ő megírta. Így is történt. A cikk 1907. július 10-én meg is jelent a Budapesti Naplóban. (Ady Endre: A magyar ravaszság.) De zavaros volt, annyira, hogy a Budapesti Napló legközelebbi számában a szerkesztőség kijelentette, hogy a nyomdában baleset történt: a szedést elejtették, sietve, rosszul állították össze, innen a látszólagos összevisszasága.

*

Az ős Kaján nagyhírű Ady-vers megjelenése után a költő újságíró kebelbarátja, Bölöni György borospalack vignettát nyomatott:

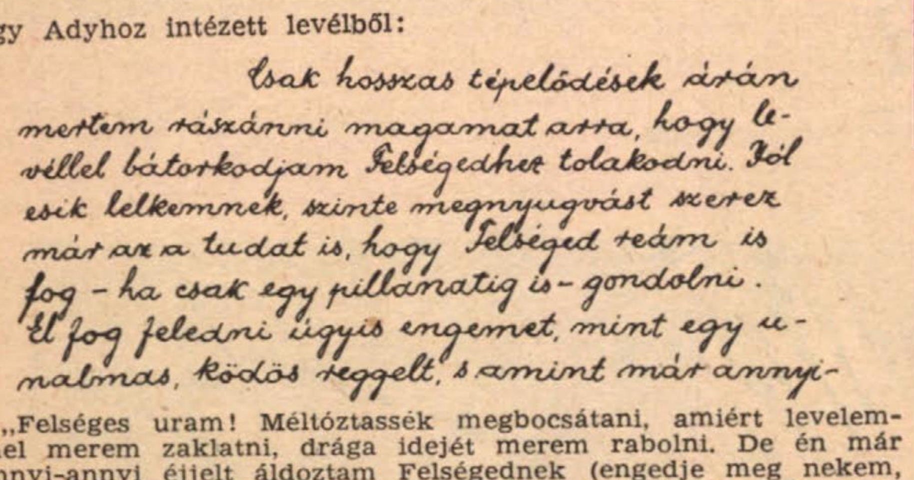
Őskaján-aszu

Dr. Bölöni termelése
Szilágy-Somlyó
1902. 55

A híres „Szeretném, ha szeretnének” verset a következő gúnyoros hirdetési tréfa követte:

Szeretném, ha szeretnének.
Apróhirdetést teszek hát közzé a
BÁCSMEGYEI NAPLÓBAN,
mert az bizonyosan sikerre vezet. Apróhirdetéseket felvesz a kiadóhivatal Batthyány-utca 8.

Egy Adyhoz intézett levélből:

Csak hosszas tépelődések árán mertem rászánni magamat arra, hogy levéllel bátorkodjam Felségedhez tolakodni. Jól esik lelkemnek, szinte megnyugvást szerez már az a tudat is, hogy Felséged reám is fog – ha csak egy pillanatig is – gondolni. El fog feledni úgyis engemet, mint egy unalmas, ködös reggelt, s amint már annyi-

„Felséges uram! Méltóztassék megbocsátani, amiért levelemmel merem zaklatni, drága idejét merem rabolni. De én már annyi-annyi éjjelt áldoztam Felségednek (engedje meg nekem, hogy így szólítsam) a megismerésére munkái alapján, talán Felséged is méltónak fog ítélni arra, hogy egy pár percet nekem áldozzon.

Csak hosszas tépelődések árán mertem rászánni magamat arra, hogy levéllel bátorkodjam Felségedhez tolakodni. Jól esik lelkemnek, szinte megnyugvást szerez már az a tudat is, hogy Felséged reám is fog, — ha csak egy pillanatig —, gondolni. El fog feledni úgyis engemet, mint egy unalmas, ködös reggelt, s amint már annyi-annyi álmot, és annyi reggelt elfelejtett.

Kérem szépen, szíveskedjék nékem kézaláírását megküldeni. Ennyi az egész, amit kérek. Ha pedig lesz szíves egy pár szót is írni, végtelen hálára kötelez vele.

Kérésemet megismételve vagyok

szolgálatára kész olvasója
Benedek Géza
III. éves tanító növendék

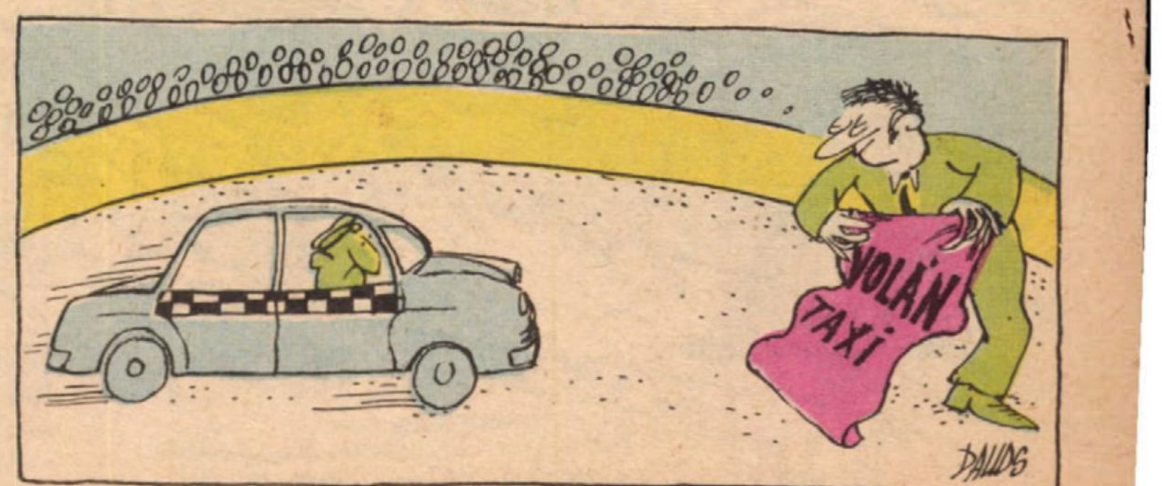
Nagyenyed, 1910. IV. 10. Bethlen-kollégium, Tanítóképző”.

*

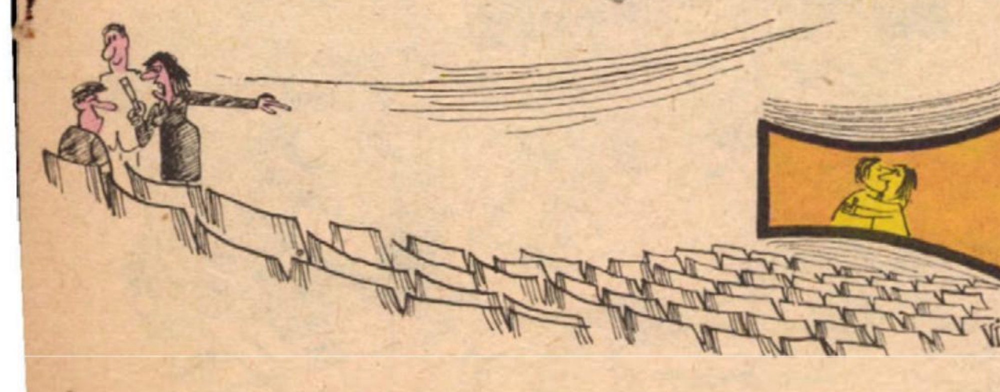
Végül még egy emlék: A New York (most Hungária) kávéházban Ady barátai, Bányai Elemér (Zuboly) újságíró, Reinitz Béla, Ady verseinek megzenésítője és Kunfi Zsigmond, a Népszava munkatársa ülnek egy asztalnál. Szokás szerint nap-nap után, hiszen meghitt, jó barátok. A nagyváradi születésű, neves ügyvéddel, dr. György Ernővel, Ady és az asztaltársaság tagjainak régi barátaival feléjük közeledek. Kunfi éppen távozni készül, de valamiről még vitatkoznak, és feltűnően magázzák egymást. György Ernő meg is kérdezi Reinitztől, hogy miért nem tegeződnek. „Te hülye vagy, nem érted, — válaszolt a medvehangú Reinitz. — Ha azt mondom a vita hevében: Te barom, az semmi, de ha azt mondom: Ön egy barom, az sértés. Hát ezért nem tegeződünk.”

Román Kálmán

VADÍTÁS

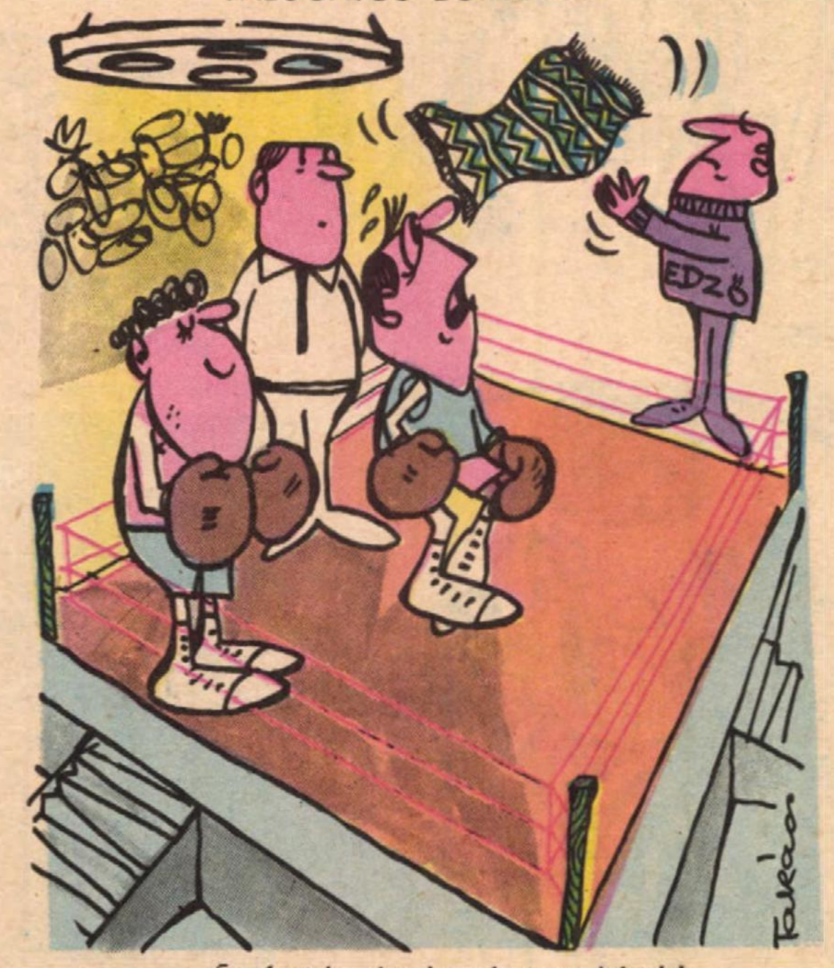

SZERZŐI FILM

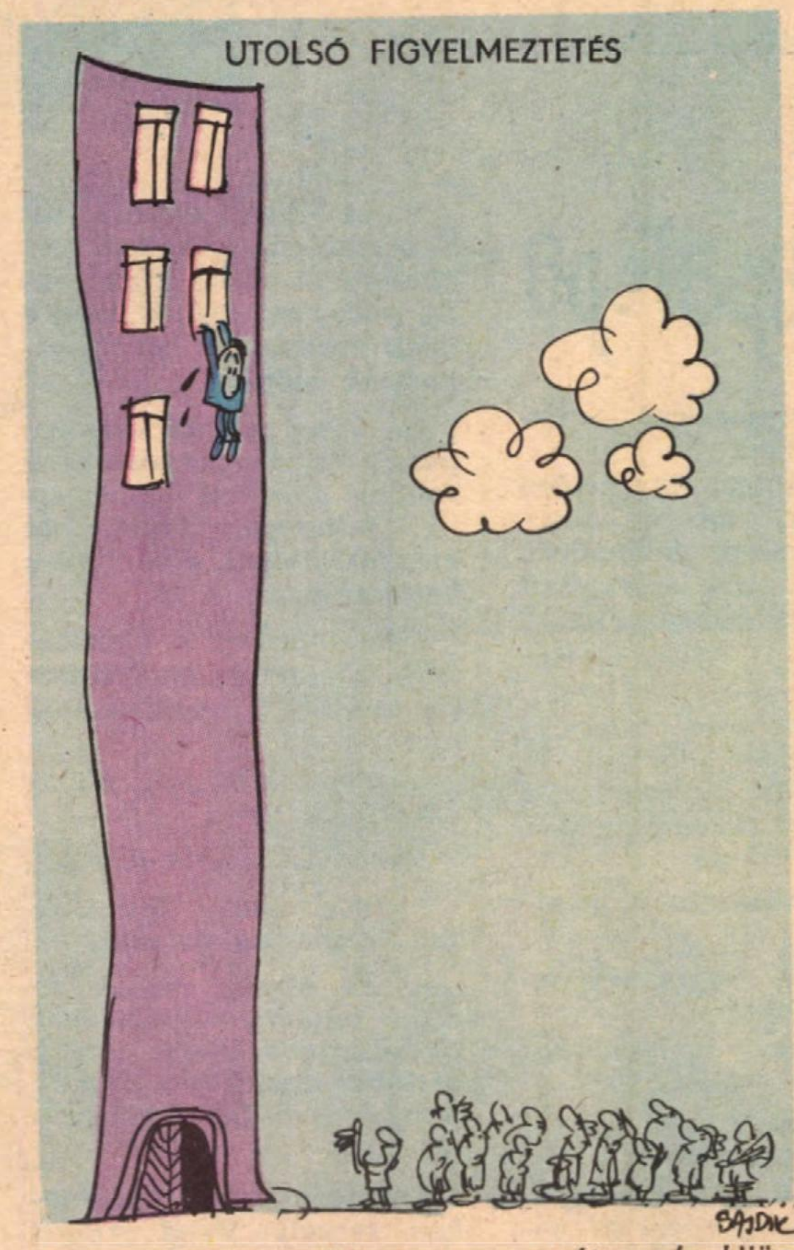
– Uram, az ön jegye nem ide szól!

VÁLOGATOTT BOKSZOLÓ

– Ez frottír, én lenvásznat kérek!

UTOLSÓ FIGYELMEZTETÉS

– Legalább addig tartsa magát, amíg kijönnek a tévé híradótól!

Apróságok

Olvasom a közleményt a lapokban: „Nem közlekedik a földalatti villamos . . . 20.30 órától *üzemzárásig.”*

Amiből, ugyebár, értelemszerűen következik, hogy *üzemzárás után* viszont ismét közlekedik.

*

Csábító hétvégi programot tett közzé az idegen nyelvek klubja a Magyar Nemzetben. A többi közt ez állt benne: „. . . vasárnap este nyelvgyakorlással egybekötött séta a Hűvösvölgy erdeiben (találkozás 10 órakor a Moszkva téri 56-os villamosnál), szabad csatlakozással . . .”

Szívesen csatlakoztam volna én is, de a menyasszonyom nem engedte. Sehogysem akarta megérteni, hogy miért kell a nyelvet a havas, hideg éjszakában, a Hűvösvölgyben kódorogva gyakorolni.

Hiába, maradi a drágám.

*

Egy kisvároskában hetekig szünetelt a tévéadás. Az eredmény: kilenc hónap múlva ugrásszerűen megnőtt a születések száma.

Hogy hol történt ez, sajnos, nem tudnám pontosan megmondani. Ugyanis két lapban is olvastam róla. A Képes Újság szerint „egy amerikai kisvárosban”; a RTV Újság szerint „az angliai Sommerset városkában” történt.

Végeredményben mindegy, hitem szerint Pesten sem történt volna másképp.

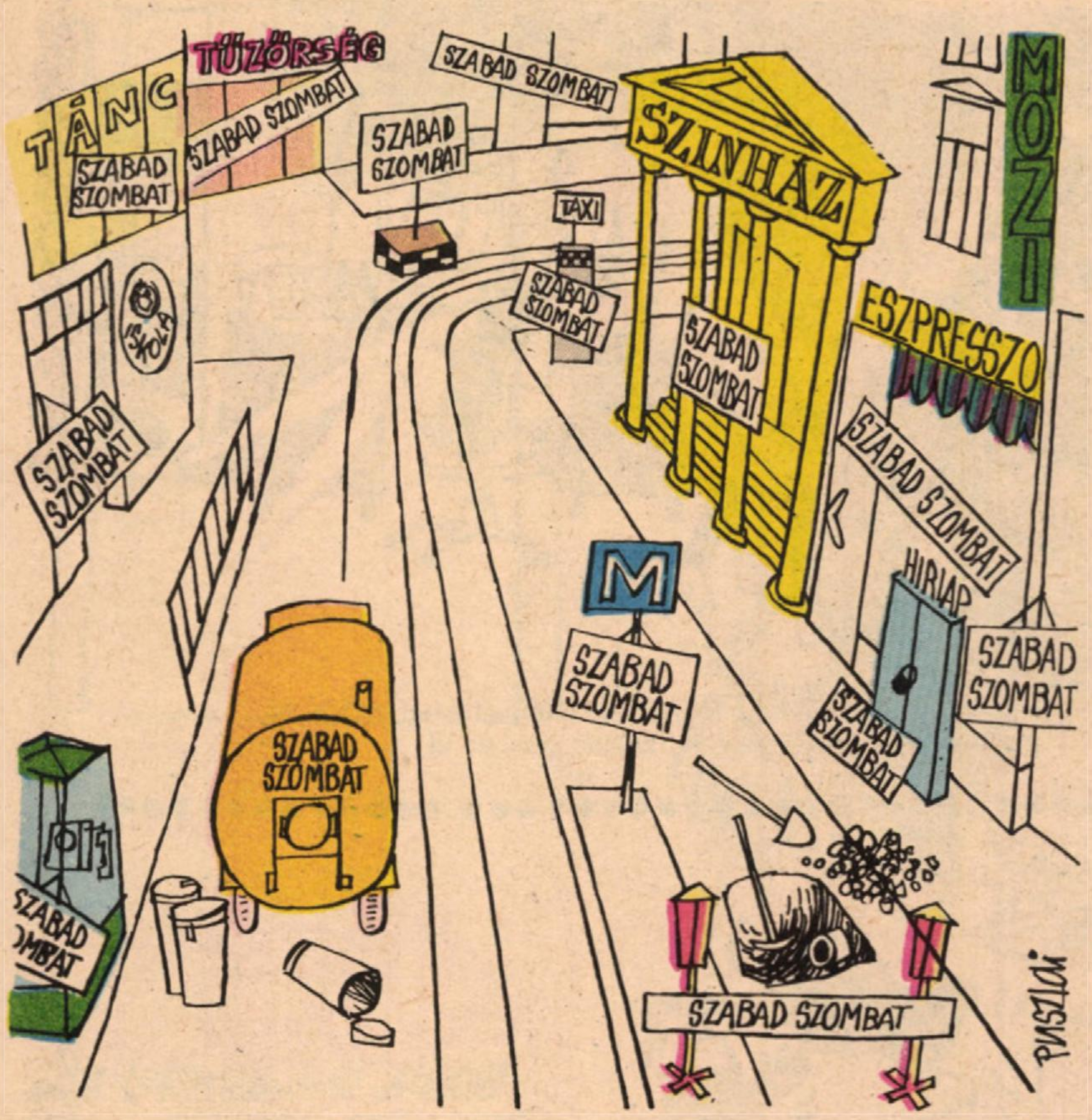
*

Egy debreceni vállalat igazgatóhelyettese hirdetést tett közzé a Hajdú-Bihari Naplóban: titkárnőt keres. Eddig szokványos az ügy, érdekessé az teszi, hogy a hirdetést egy csinos hölgy fényképe illusztrálja. Nyilván ilyen a hirdettető zsánere.

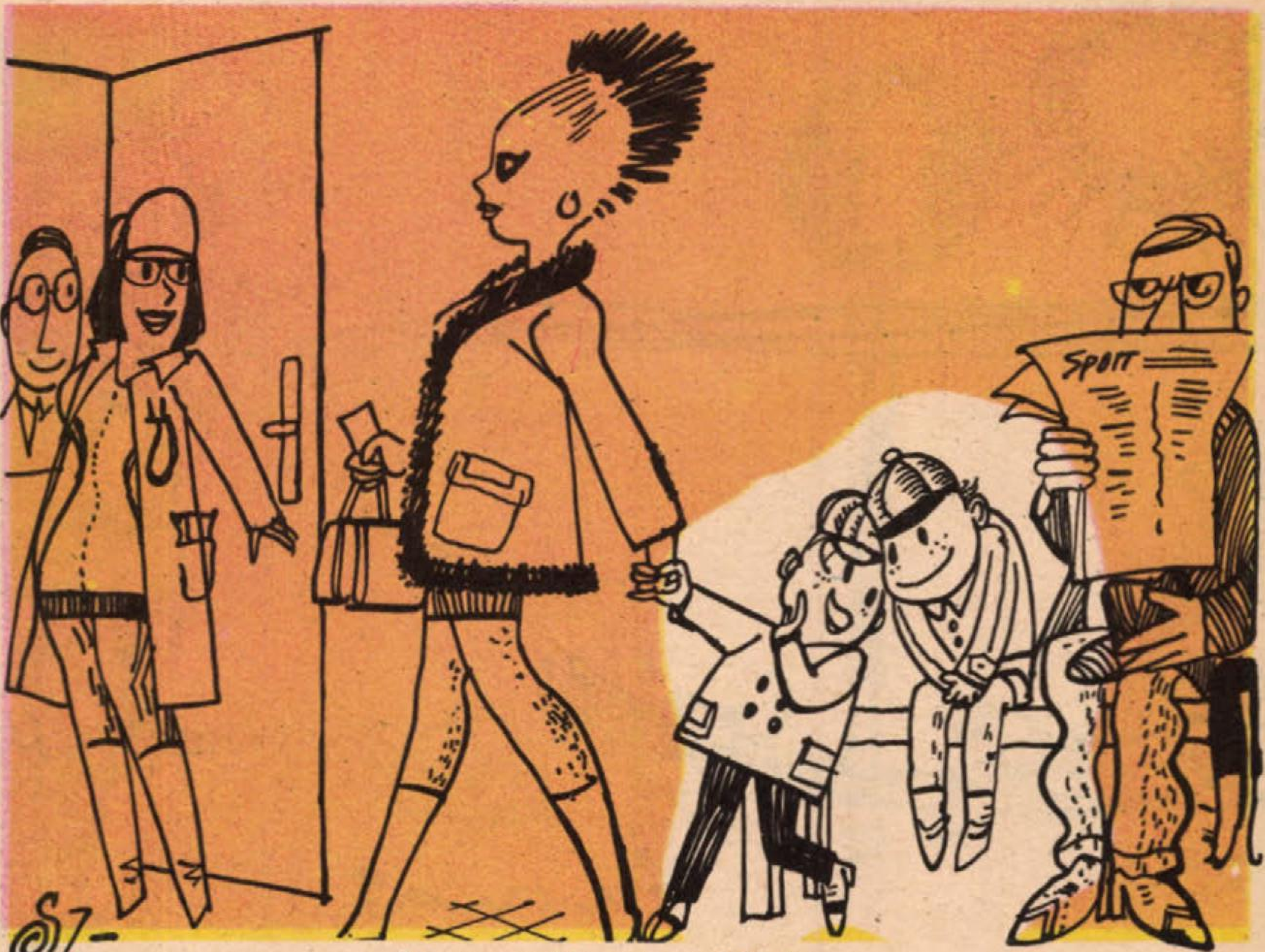
Eltűnődöm: nem inkább az igazgatóhelyettes fényképét kellett volna közölni, hogy a jelentkezni szándékozók előre eldönthessék, nekik ilyen-e a zsánerük?

R. B.

FEJLŐDÉS

ALKALMASSÁGI VIZSGA AZ ELSŐ OSZTÁLY ELŐTT

– Most megjátszom a hülyét...

KONZERVATÍV CÁPÁK

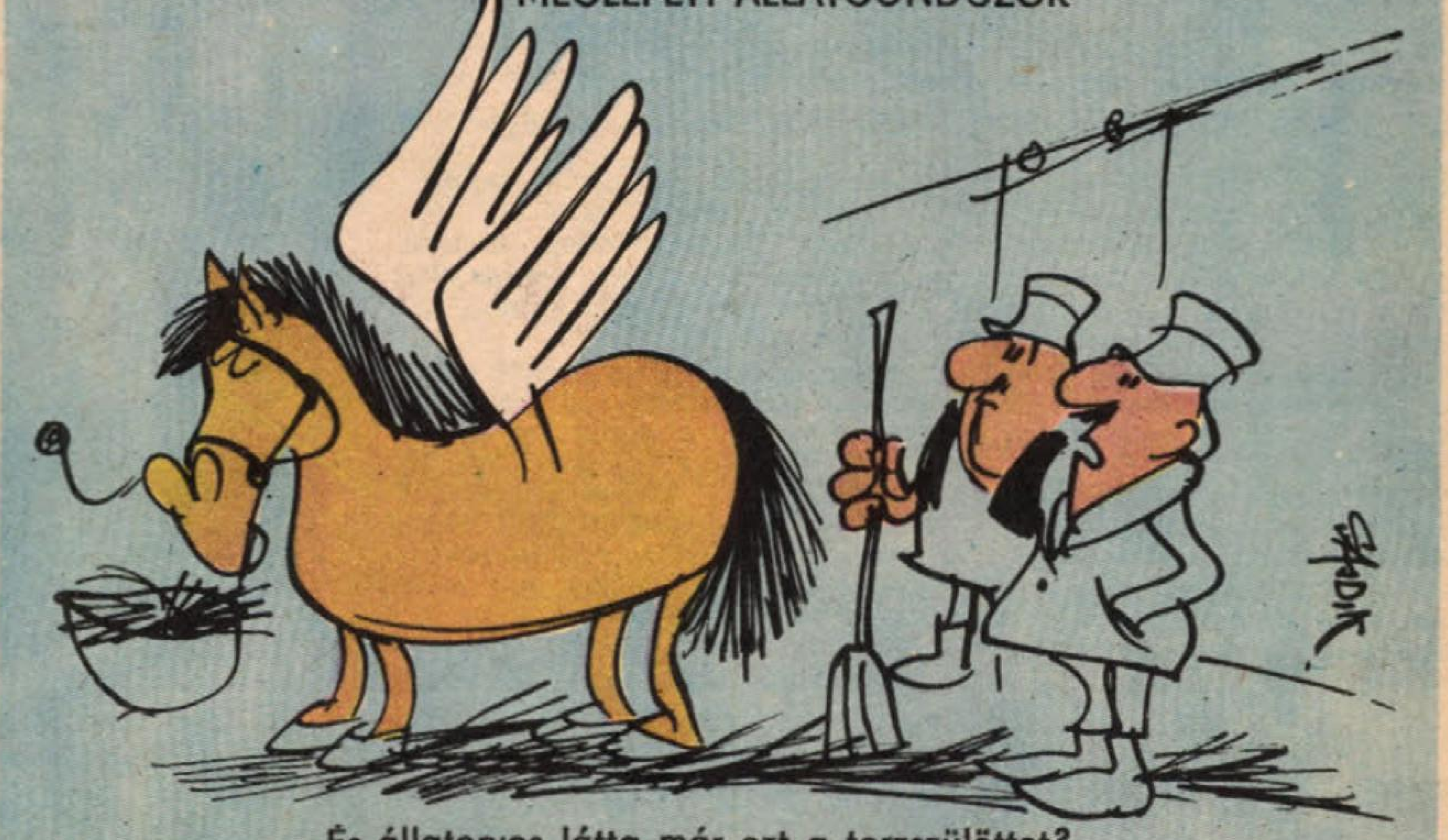
Az ausztráliai Sydney tengeri strandfürdőinek rémei az emberevő cápák. Szakemberek csoportja most azt kísérletezi ki, hogy milyen zene riasztja el őket. Kiderült, hogy a cápák zenei ízlése nem azonos a mai fiatalokéval. Brahms zenéjére szinte áhítatosan gyülekeztek össze, egy Beatles-lemez hallatára viszont hanyatt-homlok menekülnek, s nincs az jóízű strandvendég, aki maradásra késztethetné őket.

ÉLELMES FÉNYKÉPÉSZ

– Jó napot kívánok! Maguk rendeltek fényképet a Mosoly Albumtól?

MEGLEPETT ÁLLATGONDOZÓK

– És állatorvos látta már ezt a torzszülöttet?

A csodaparipa

Vend Abigél lófogatú szánon érkezett a magaslati üdülőbe. A portás alig győzte becipelni átlagosnál súlyosabb bőröndjeit, szám szerint hármat.

— Mi van ezekben a dögnehéz csomagokban? — kérdezte, mialatt verítékét szárította a zsebkendővel.

— A hússzínűben csontok, pattintott kövek, az öreg paleontológus barátomnak. Ebben a sárgában szótárak, főleg keleti nyelvcsaládokból: indonéz, szanszkrit, arámiai. A pepitában korhű leírások a huszita háborúkról.

— Ön tehát történész, avagy nyelvmester? — firtatta a portás.

Vend Abigél megértően mosolygott, de a szakmai jártasság fölényével. Amúgy is szűk szemréseit még keskenyebbre vonta.

— Mind a kettő, barátom, de főként literátor.

A portás nem kérdezte meg mi az a literátor, de gondterhesen csavargatta a fejét. Ez lehet ám a valaki, ötlött fel benne.

Meg is állította a gondnokot.

— Tessék mondani, mi az a literátor?

— Hát aki a nagyon okosakat írja. Íróféle.

A vendégek közt hamarosan szárnyrakapott a hír, megérkezett Vend Abigél, a literátor, egyszeri és pótolhatatlan személyiségében, még pattintott köveket is hozott.

Vend Abigél egyedül ült az asztalánál, ivorszínű szivacskosztümben. Csak lopva pislogtak felé, a kiadós bécsi szeletek és párolt káposzták mögül.

De Vend Abigél nem repesett a magányosságért. Jobban szeretett beszélgetni, mindegy, kivel, de megkökkenteni, elbűvölni a hallgatóságot.

Odatelepedett a legközelebbi asztalhoz, ahol téeszfogatosok és brigádvezetők ültek.

— Tudják maguk, mi az eklekticizmus?

Mindenki letette a villát.

— Még nem hallottuk. Tessék megmagyarázni.

— Az olyan, amikor lipicai telivért kereszteznek kiváló arabs lóval: ami a kettőből lesz, korcs. Ötlábú csodaparipa. Lómészárszékre való.

Fénysebességnél gyorsabban terjedt Vend Abigél aranyköpése a beutaltak sűrűjében. Ki lehet ő tulajdonképp? Állattenyésztő vagy literátor? Orientalista nyelvtudós vagy régész? Lehet, hogy mindez egyszemélyben. Ezaz! Mindez egyszemélyben!

— Ötlábú csodaparipa! — vélte a kaján nyersanyagbeszerző.

Később új asztalhoz telepedett. Kórusban interjúvolták meg Vend Abigélt, a literátort:

— Tessék már elmesélni nekünk, mi is az az eklekticizmus?

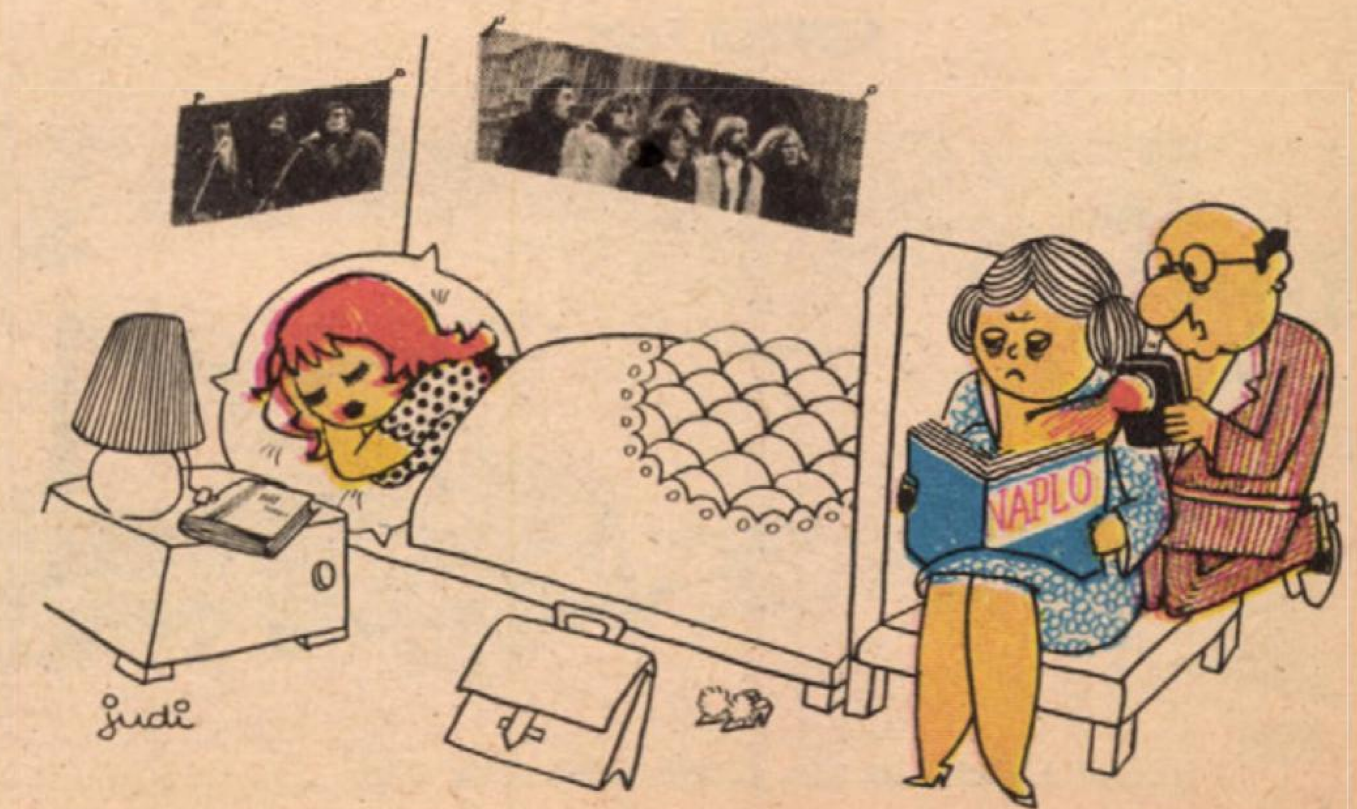
— Csodaparipa! — vágta ki az egyik szomszéd.

A távolabbi asztaloknál is vihároztak.

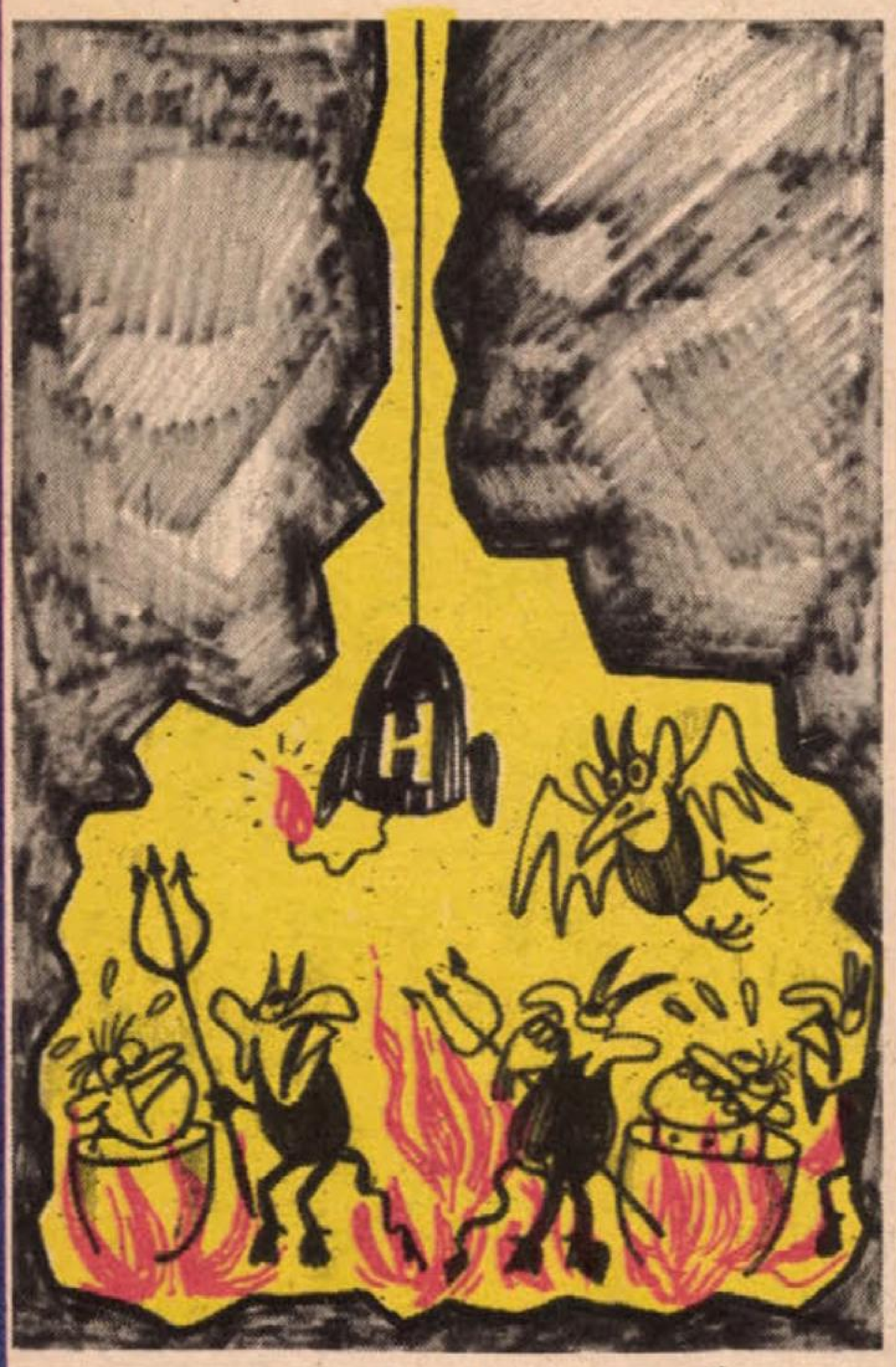
Abigélnek már nem volt se kedve, se hajlandósága, hogy „kirészletezze" kacifántos költői metaforáját. Eh, — gondolta — éretlenek ezek a kultúrára...

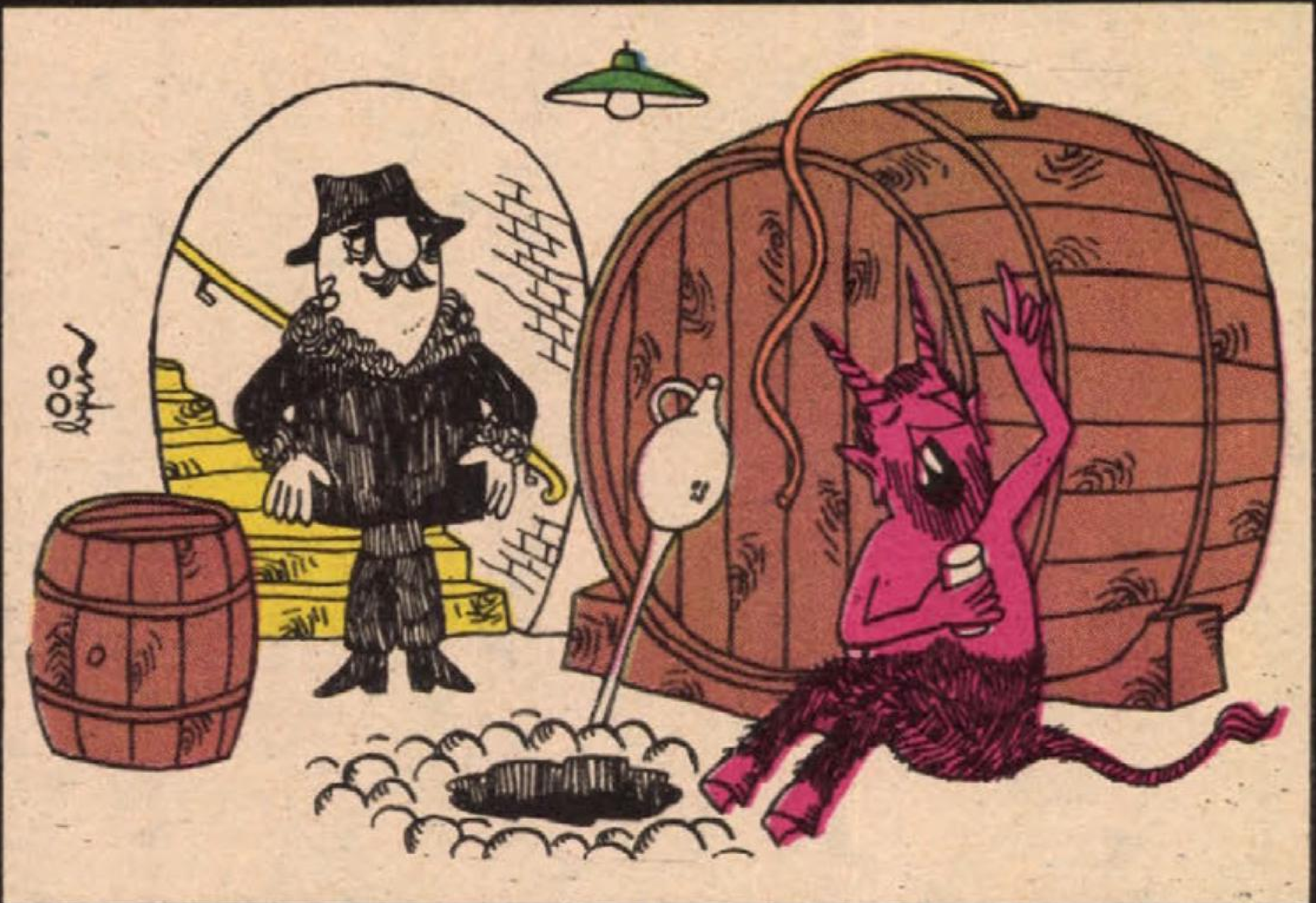
Hunyadi István

SZÜLŐK FOLYTATÁSOS REGÉNYE

FÖLD ALATT

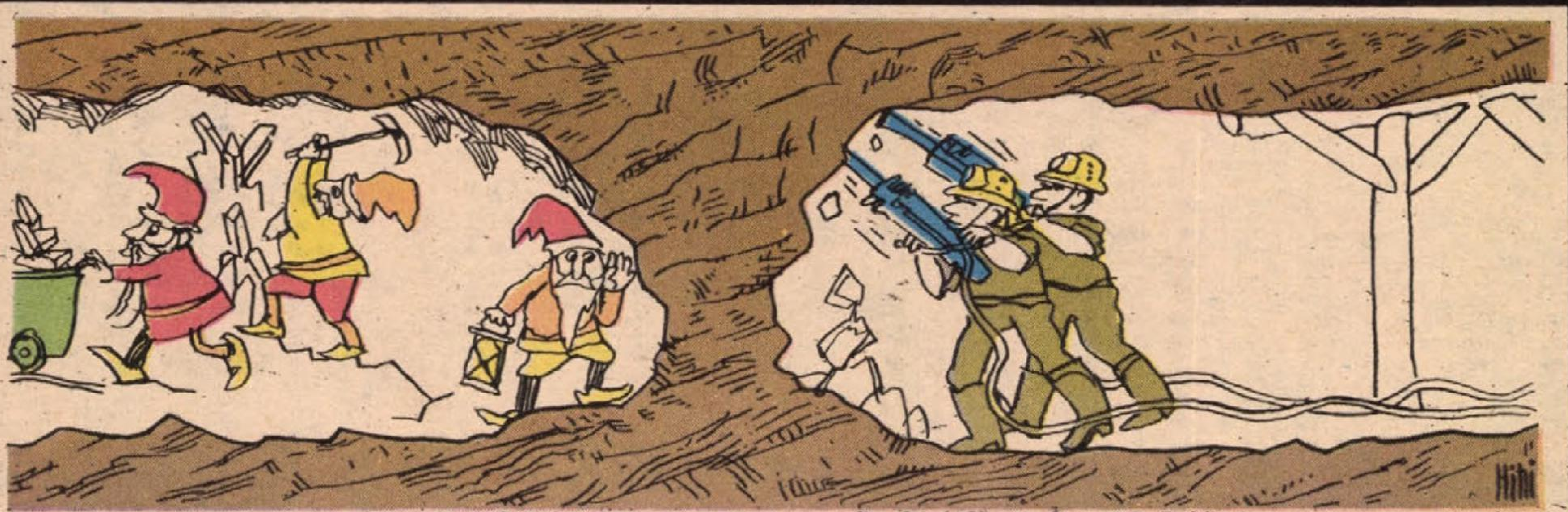

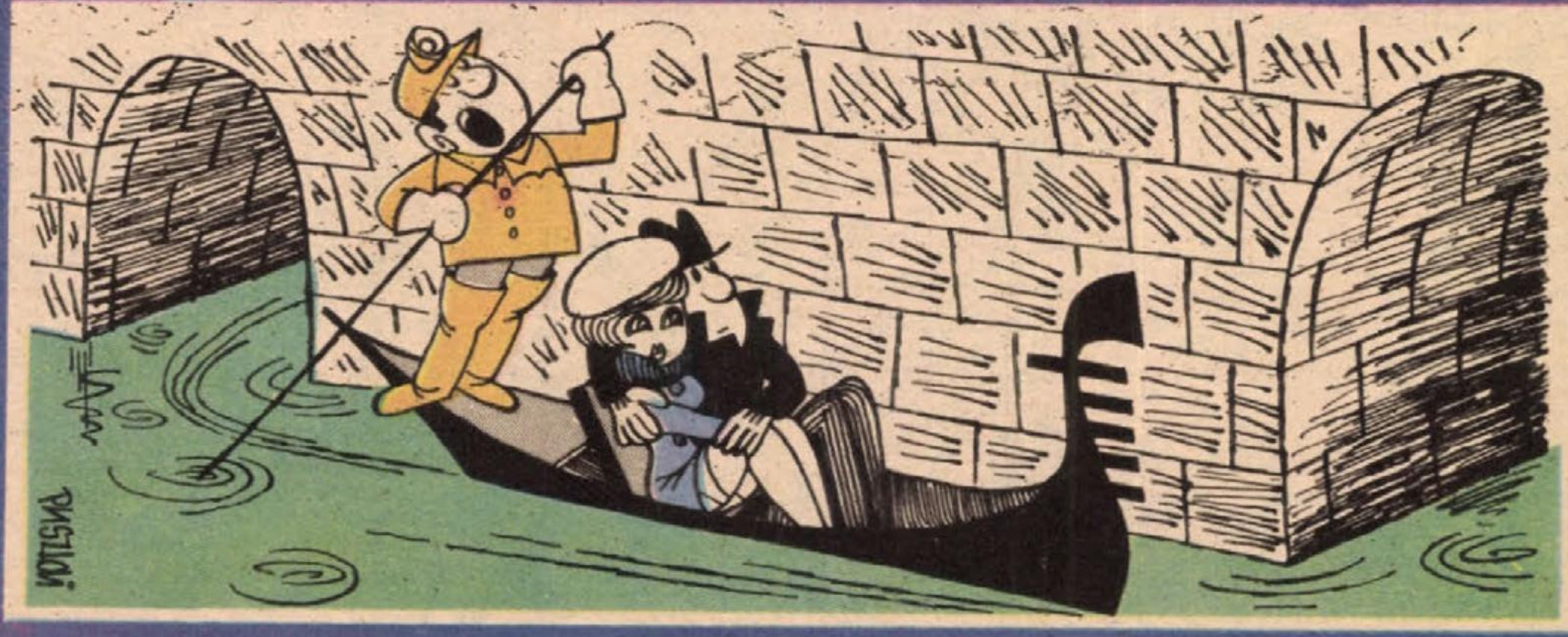

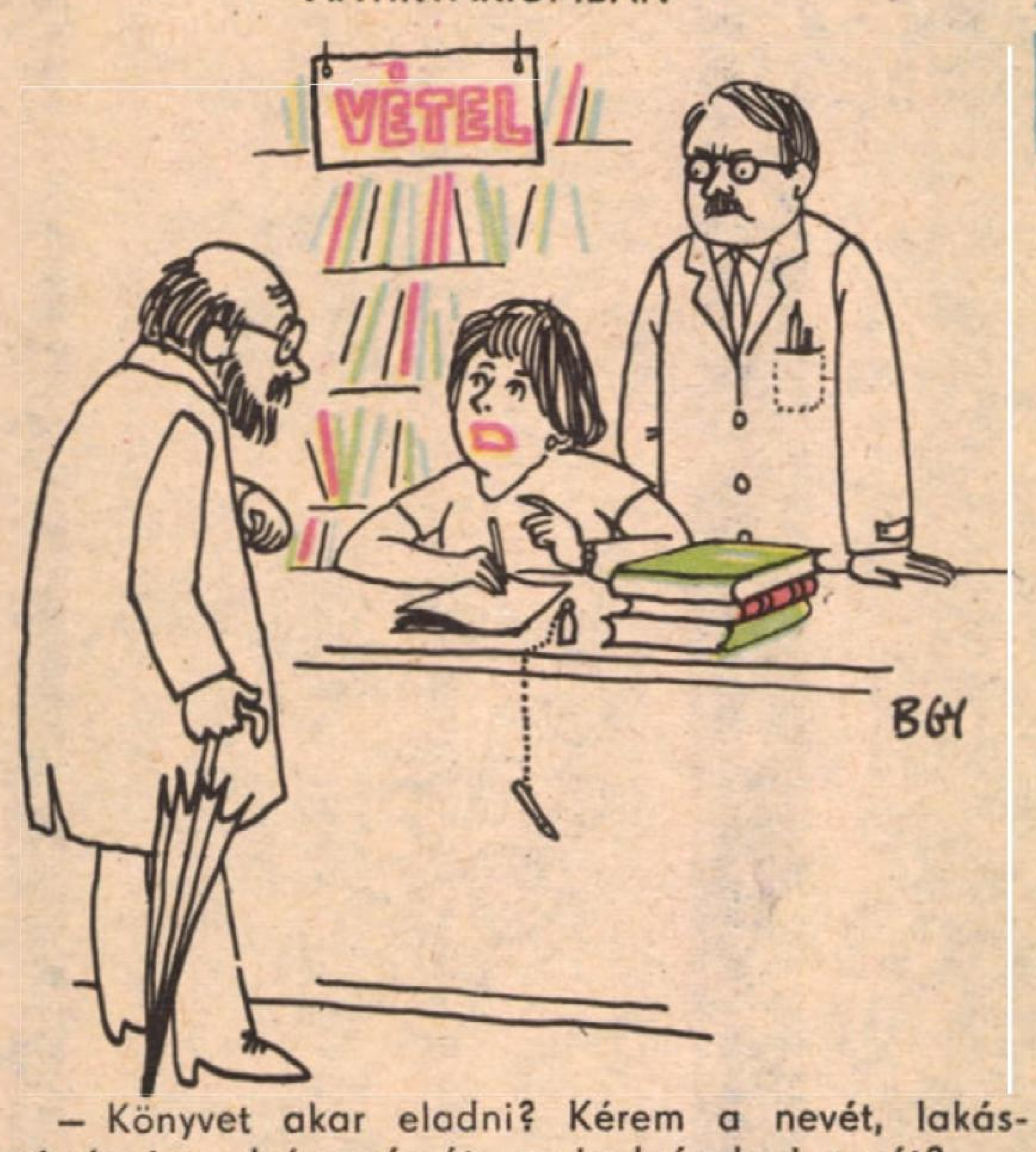

FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, SAJDIK, SZŰR-SZABÓ,
VASVÁRI, HEGEDŰS, PUSZTAI

CSALÁDI KÖR

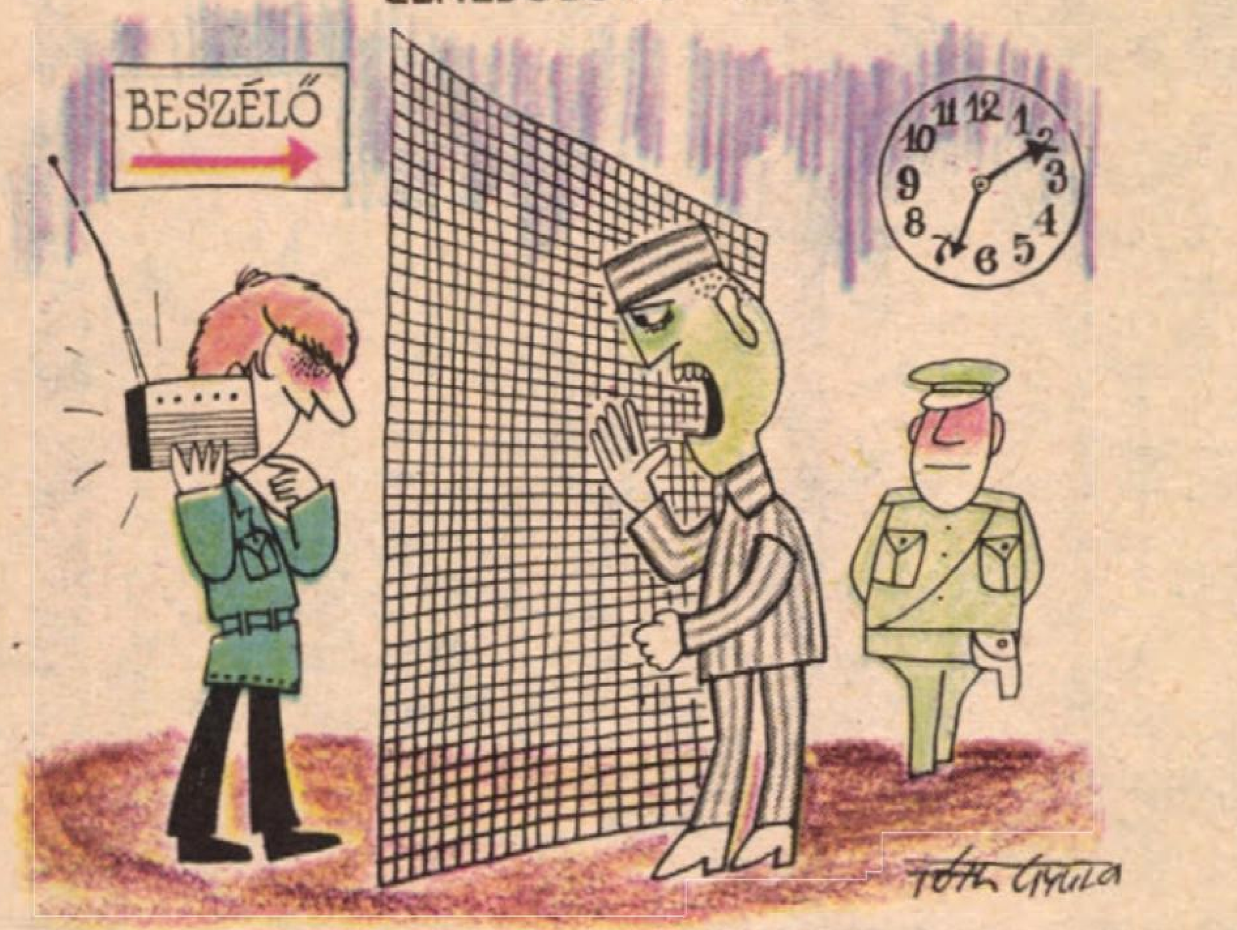

ANTIKVÁRIUMBAN

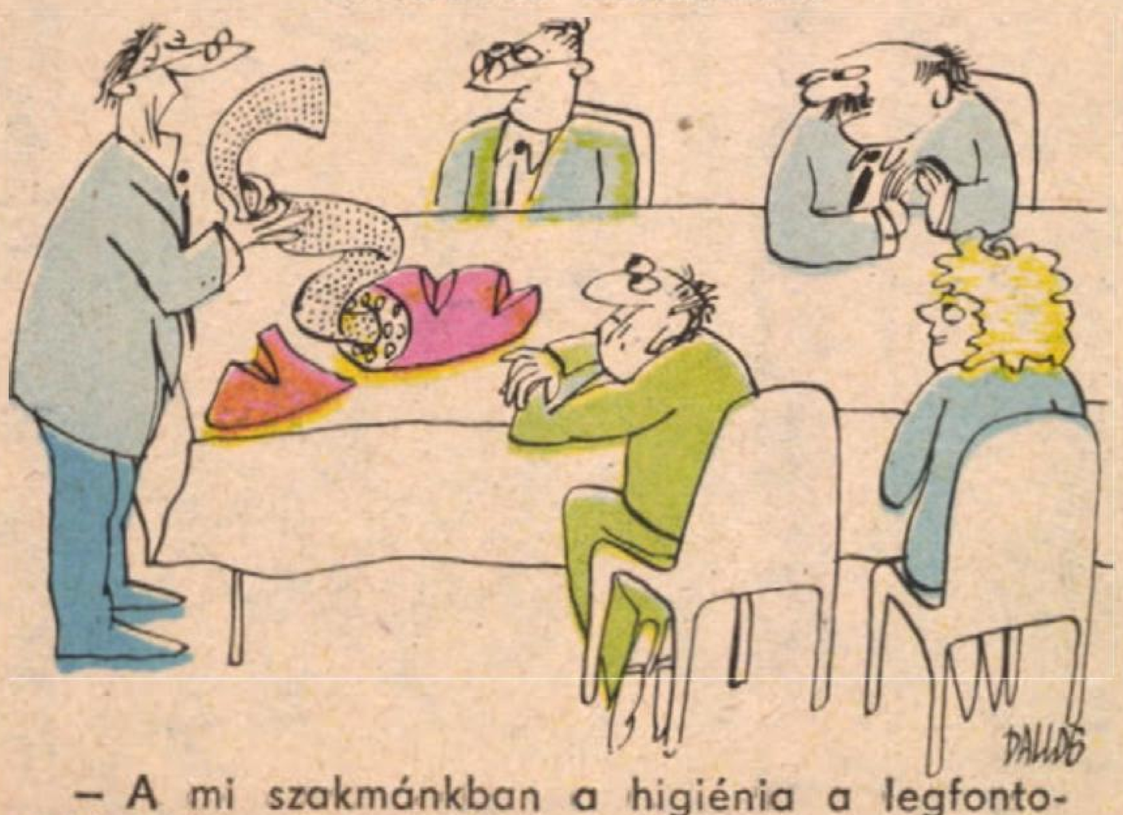
– Könyvet akar eladni? Kérem a nevét, lakáscímét, igazolványszámát, anyja leánykori nevét?

ZENEBOLOND IFJÚ

– Hozzád beszélek, fiacskám.

SÜTŐIPARI ÉRTEKEZLET

– A mi szakmánkban a higiénia a legfontosabb...

KÉT RÖVIDFILM

1

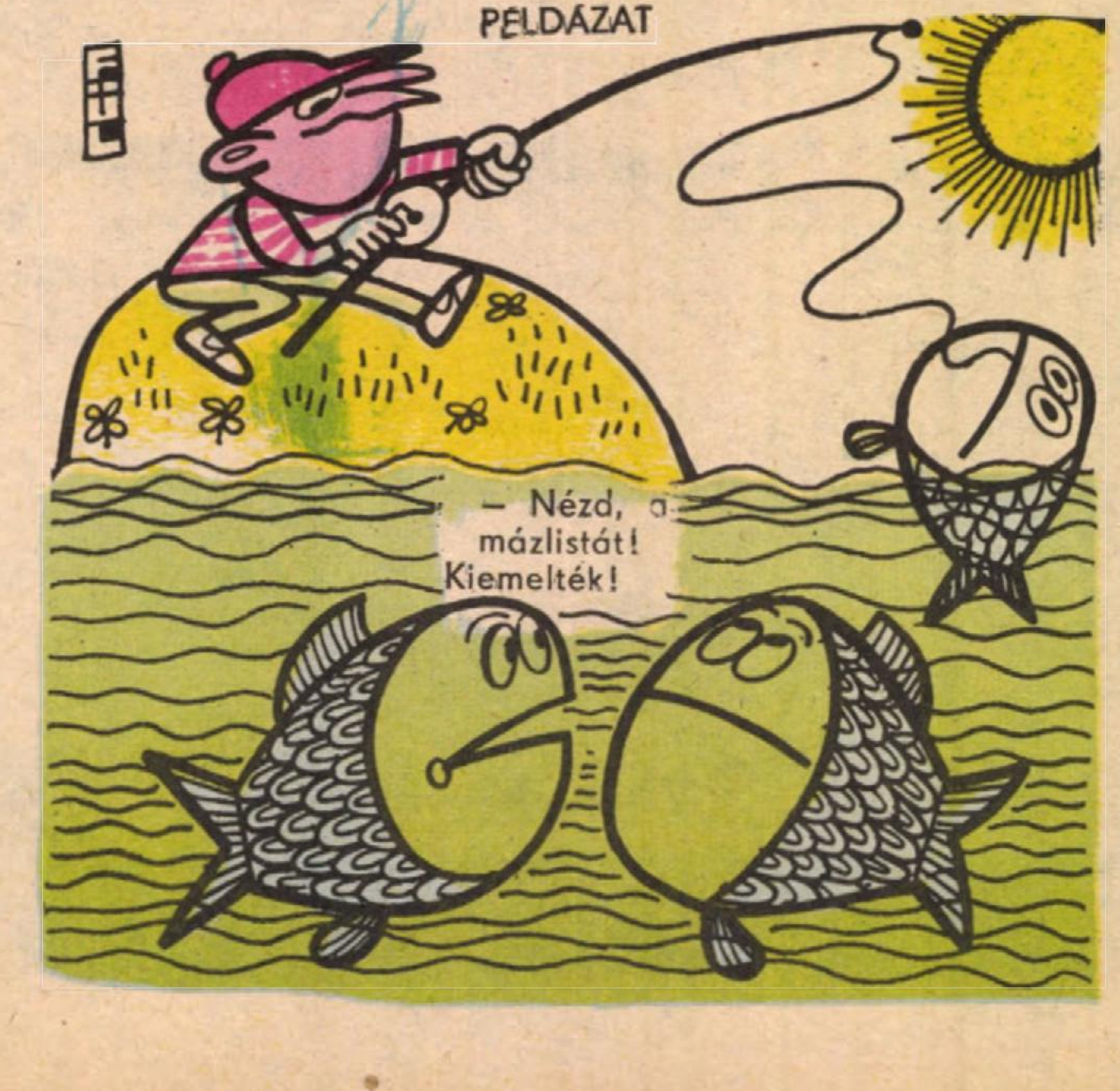
Az új amerikai elnök
a titkárt, aki hajlong kétrét,
és ráér, a pénztárba küldi,
hogy hozza át a fizetését.
A titkár úr szolgálatkészen
meghajlik újra, siet nyomban,
tíz perc sem múlik, visszatér már,
hozza a dollárt nagy halomban.
Az elnök számol. – Fölemelték?
Hiszen ilyen sok sosem volt még! –
Ez vigyorog. – Nem éppen, kérem...
De most az elnök helyzetében
életveszélyességi pótlék!

2

Kórház. Félhomály. Csendes éj.
Sötét nagyterem álma mély.
De ébrenlévők is akadnak:
egy szobában, hol öten vannak,
sápadtan virraszt négy személy.
Az ötödik horkolva fújtat,
nemcsak egy hangot, mindig újat:
– Krr-krr! Hó-drumm! – Megáll az ész!
Gőzmozdony prüszköl, mint a vész,
kicsorbult fűrész, robbanó,
páncél-ezredet vontató, –
lekottázni ezt oly nehéz!...
Feldúlva kívül és belül
négyek tanácsa összeül.
– Jaj, reggelig mi lesz velünk?
Felrázzuk őt? Mit is tegyünk? –
Több javaslat is fölmerül.
Ám most az alvó fúj egy mélyet,
horkan még nagyot és felébred.
Körülnéz. – Ej, a mindenit,
Ti sem tudtok aludni itt?

Lovászy Márton

PÉLDÁZAT

SZILÁNKOK

SZÉPSÉG

Kétféle módon lehet szép egy nő: vagy sokat jár a kozmetikushoz, vagy protekciója van.

PESSZIMISTA HÍR

Egy címtáblakészítő kisiparostól ötvenezer darab címtáblát rendeltek ezzel a felirattal: NEM MŰKÖDIK!

KEZDŐ AUTÓS

— A kocsimat soha nem indítom be. Éjjel-nappal a kapum előtt áll. Így nem kopik a motor, nincs üzemanyagfogyasztás, nincs balesetveszély, mégis felfigyelnek rám a nők.

DIALÓG AZ ALVILÁGBAN

— Irigylem a fiatalságodat.
— Miért?
— Mert a fiatal kor az ítélethozatalnál enyhítő körülmény.

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Ne ásítson, nem illik!
— De amikor olyan unalmas ez a dráma!
— Vegyen hosszú és mély lélegzetet, úgy nem fog elaludni.
— Rettenetesen unatkozom.
— Gondoljon arra, hogy már csak egy felvonás van hátra!
— Megpróbálok erős lenni. De bizonyisten, hazamennék a következő szünetben, ha nem én lennék a főszereplő!

KISZOLGÁLÁS

— Megjavult a kiszolgálás a vendéglátóiparban. Tegnap este bementem vacsorázni egy étterembe. Alig ültem le, máris ott volt az asztalomnál a pincér.
— Remek! És mit kért?
— Hogy hagyjam el a helyiséget, mert záróra van.

SZÉP KIS GYEREK!

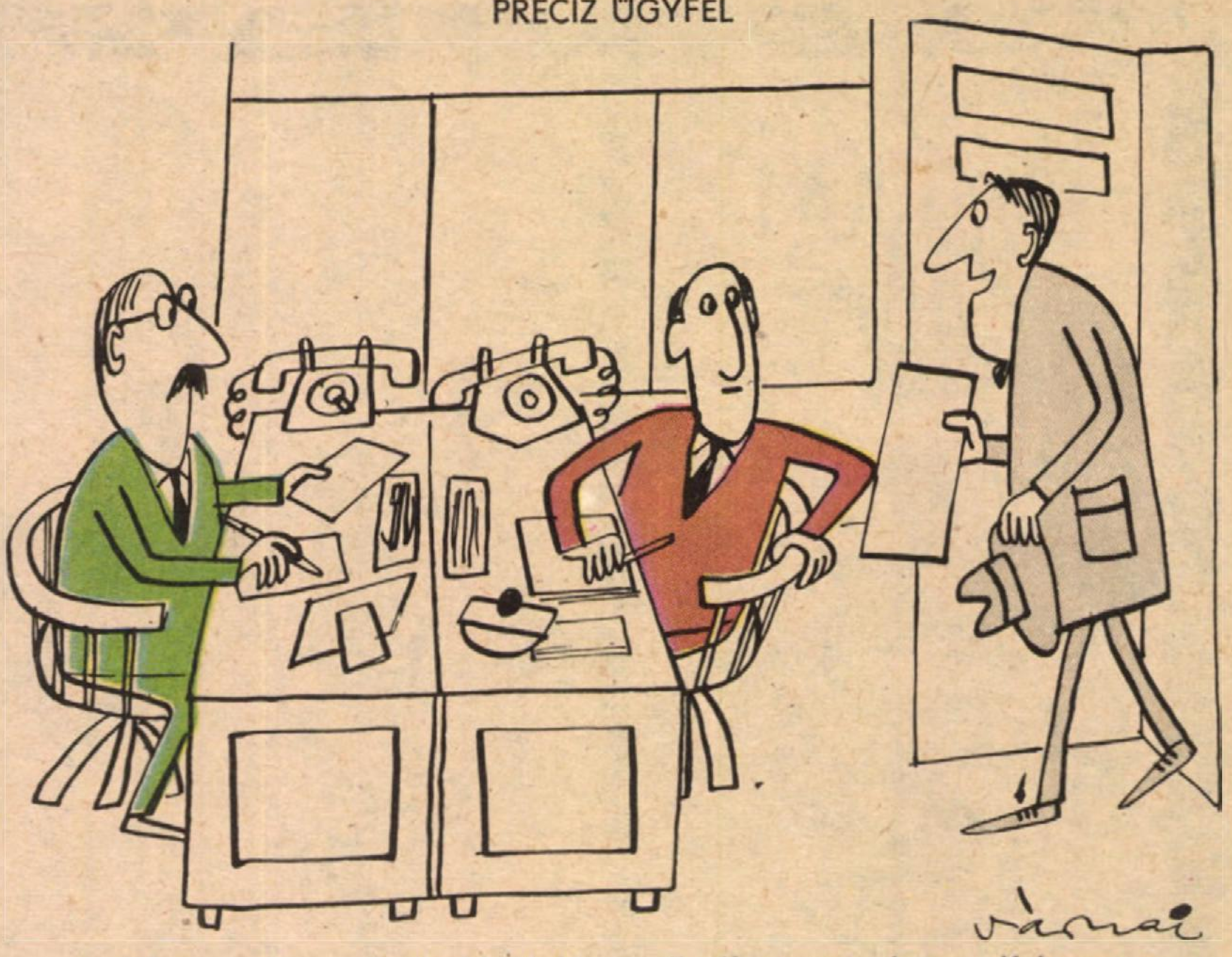
— Mondja, nem az én anyám az az alacsony, őszes asszony?

PROFILÍROZÁS

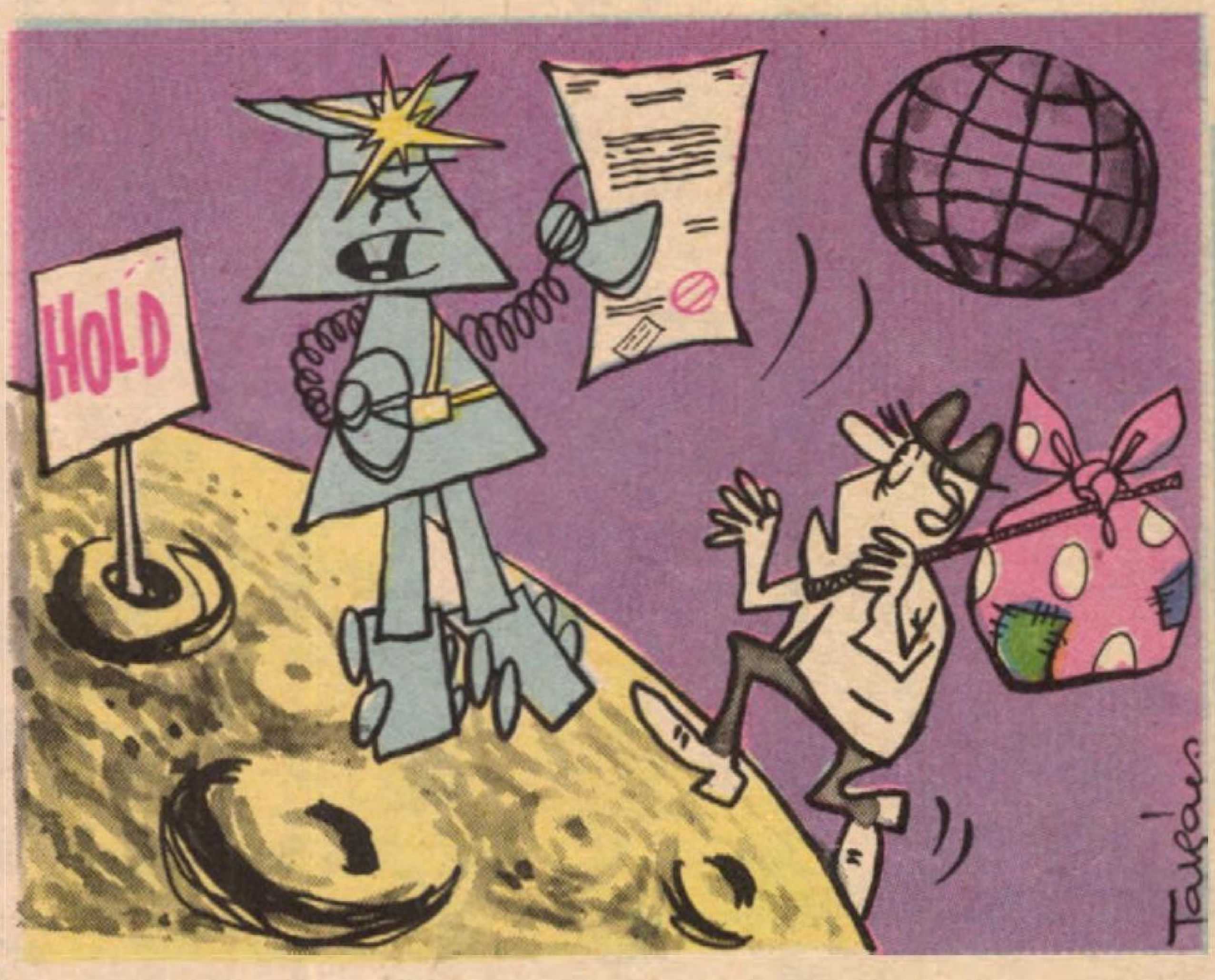
— Visszahoztam ezt az árut. Teljesen használhatatlan. Hogy az a...
— Pardon! Káromkodás a Szent István körúti fiókunkban.

Galambos Szilveszter

PRECÍZ ÜGYFÉL

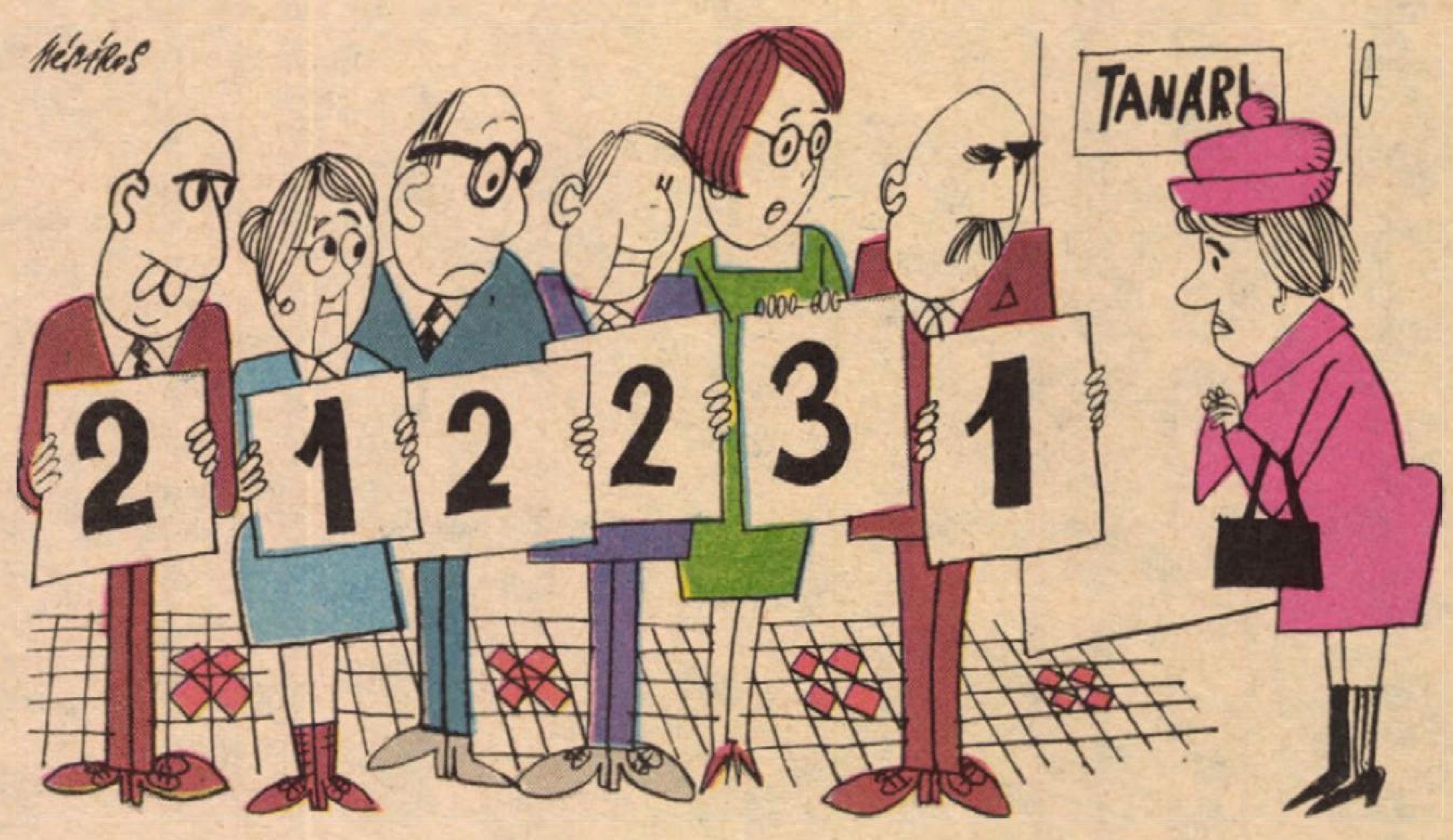
– Kérem szépen, önök közül ki az illetékes arra, hogy elfektesse a kérvényemet...?

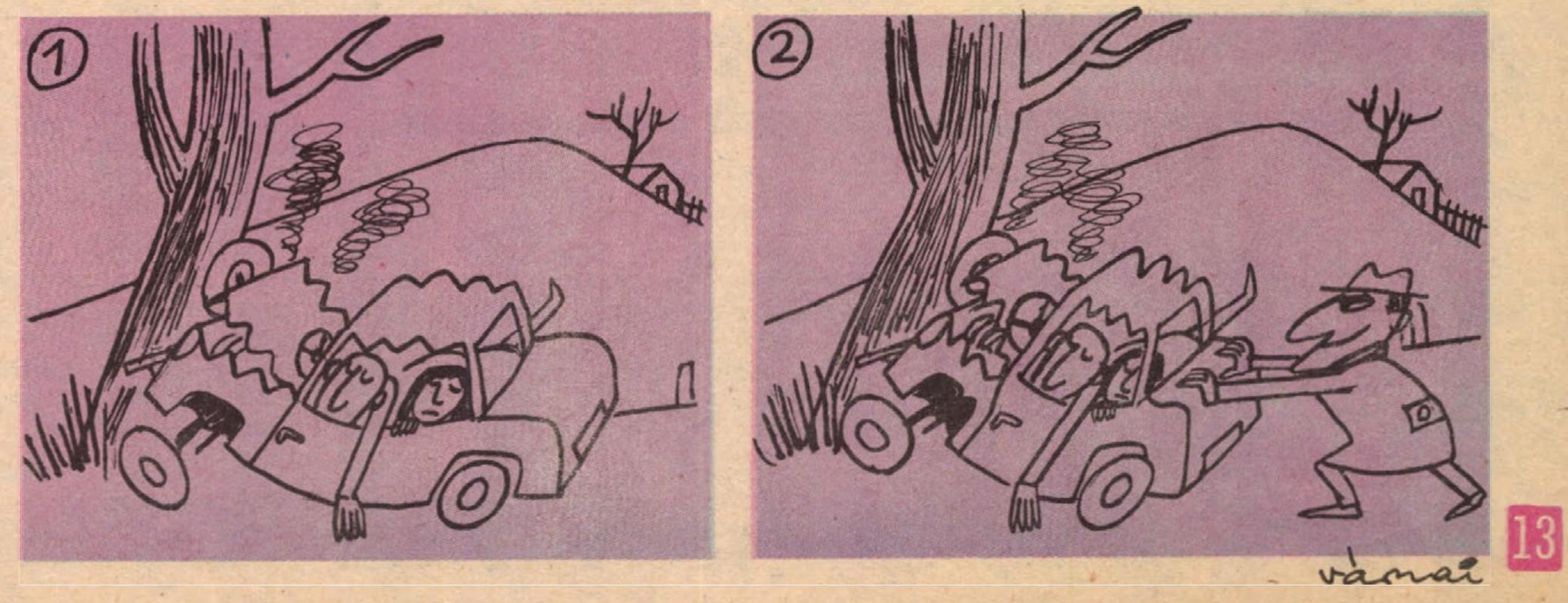
PECH

– Épp most érkezett meg a Földről a fizetésletiltása, gyermektartásért.

FOGADÓÓRA

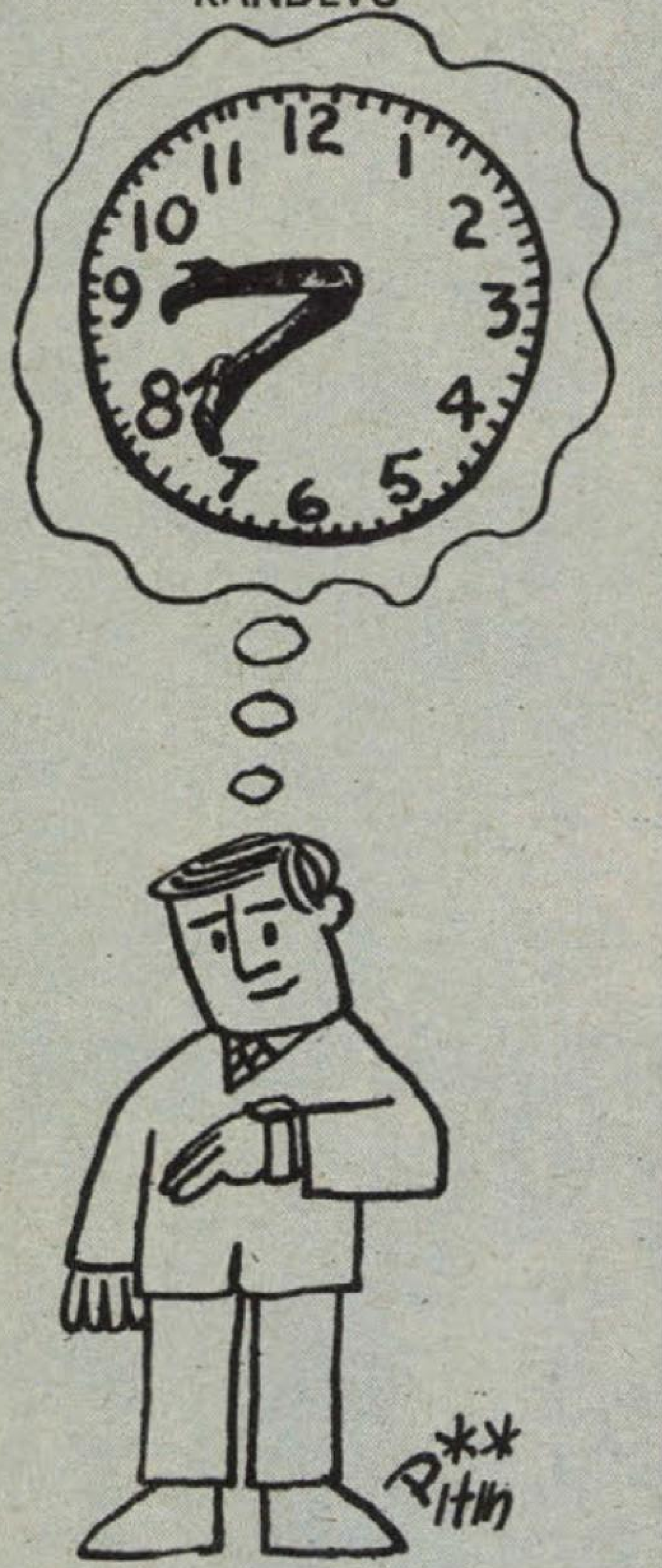

ABSZOLÚT GONOSZSÁG

import humor

RANDEVÚ

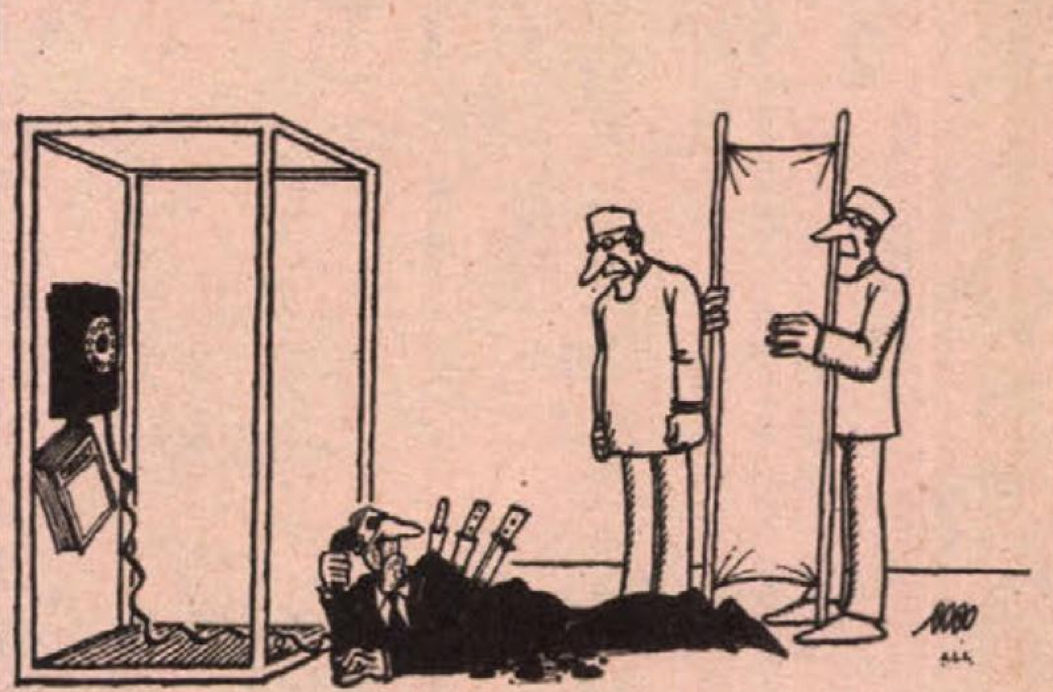

(„Palante", Havanna)

SZÁLLODA-HIÁNY

(„Krokodil", Moszkva)

– Ön telefonált a baleseti ambulanciára?...

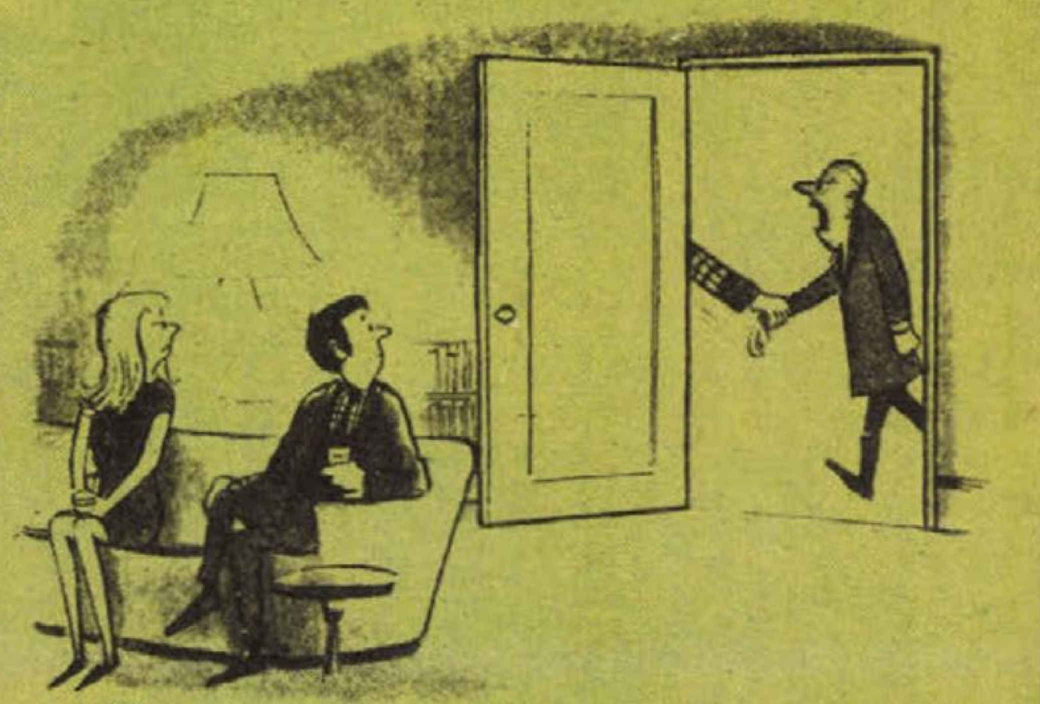
(„Coco", Róma)

HAJÓTÖRÖTT

(„Eulenspiegel", Berlin)

SZÜLŐI SORS

– Nem akarok moziba menni!...

(„Punch", London)

– Így akarja behozni az elmaradt műveltségét...

(„New Yorker")

A SOLYMÁSZ

(„Punch", London)

TAVASZI VALLOMÁS

– Örökké szeretni foglak.

– Mondd meg magyarul, hogy nem akarsz feleségül venni!

FÜLLENTETT HÍREK

A szegedi egyetem és az olajgyár tudvalevőleg összefogott, hogy a város futballcsapatát patronálja. A csapat mindkét rokonintézmény nevét viseli: SZEOL. Az ötlet nem új, Székesfehérvárott így egy tévémárkáról nevezték el a város csapatát (ki is esett az első osztályból. Nem a márka, a csapat). De a példa ragadós, a jövőben egyre több iparilag márkázott csapat játszik. Egy tréningmeccs eredményét máris közöljük: Óbudai Hunyadi János—Kőbányai Rieinus 0:0.

— * —

Egyik kiadóvállalatunk kötetben szándékozik összegyűjteni azokat a tanulmányokat, amelyekben esztétáink az Ady-jubileum alkalmából méltatták a költőt. A kötet címe ez lesz: „Én és Ady".

— * —

A szekszuális felvilágosítás korát éljük. Senki előtt ne borítsa titokzatosság fátyola a fajfenntartás folyamatának mikéntjét. Ezzel kapcsolatban követendő példaként említjük meg a Brigitte Bardot-leányiskolát, amelynek negyedosztályos növendékei nemi felvilágosító tanfolyamot tartanak — társadalmi munkában — a Karfiol utcai Nyugdíjasok Háza lakói számára.

— * —

Az abasári borgazdaság igazgatótanácsa elhatározta, hogy a bor nevét babasárira változtatja. Ok: ne hihesse bárki, hogy a bor rokonságban áll a József Attila Színház Aba Sámuel király című darabjával.

— * —

A magyar filmkritikusi kar elhatározta, hogy bizottságot állít fel, amely az új magyar filmek eszmei mondanivalóját iparkodik meghatározni.

— * —

A sok gázmérgezés miatt az a terv merült fel, hogy a gázt az eddiginél erősebb szagúvá teszik, miáltal észrevehetőbb lesz a gázömlés. A párizsi Dior-cég máris ajánlatot tett a Gázműveknek, hogy erre a célra saját parfőmkivonatát vegye igénybe. Egyetlen feltétele: hirdesse a Gázművek, hogy „Főzzünk Diorral!"

— * —

Megalakult a SZIKABELBI, a Szilveszteri Kabarét Előkészítő Bizottság, amely márciustól kezdve naponta ülésezik, hogy méltóképpen előkészítse a tévé december 31-i kacagtató műsorát. A SZIKABELBI első ténykedése az volt, hogy új közmondást iktatott be az eddigiek sorába: „Könnyebb átjutni egy tevének a tű fokán, mint a tévének a kritikán."

— * —

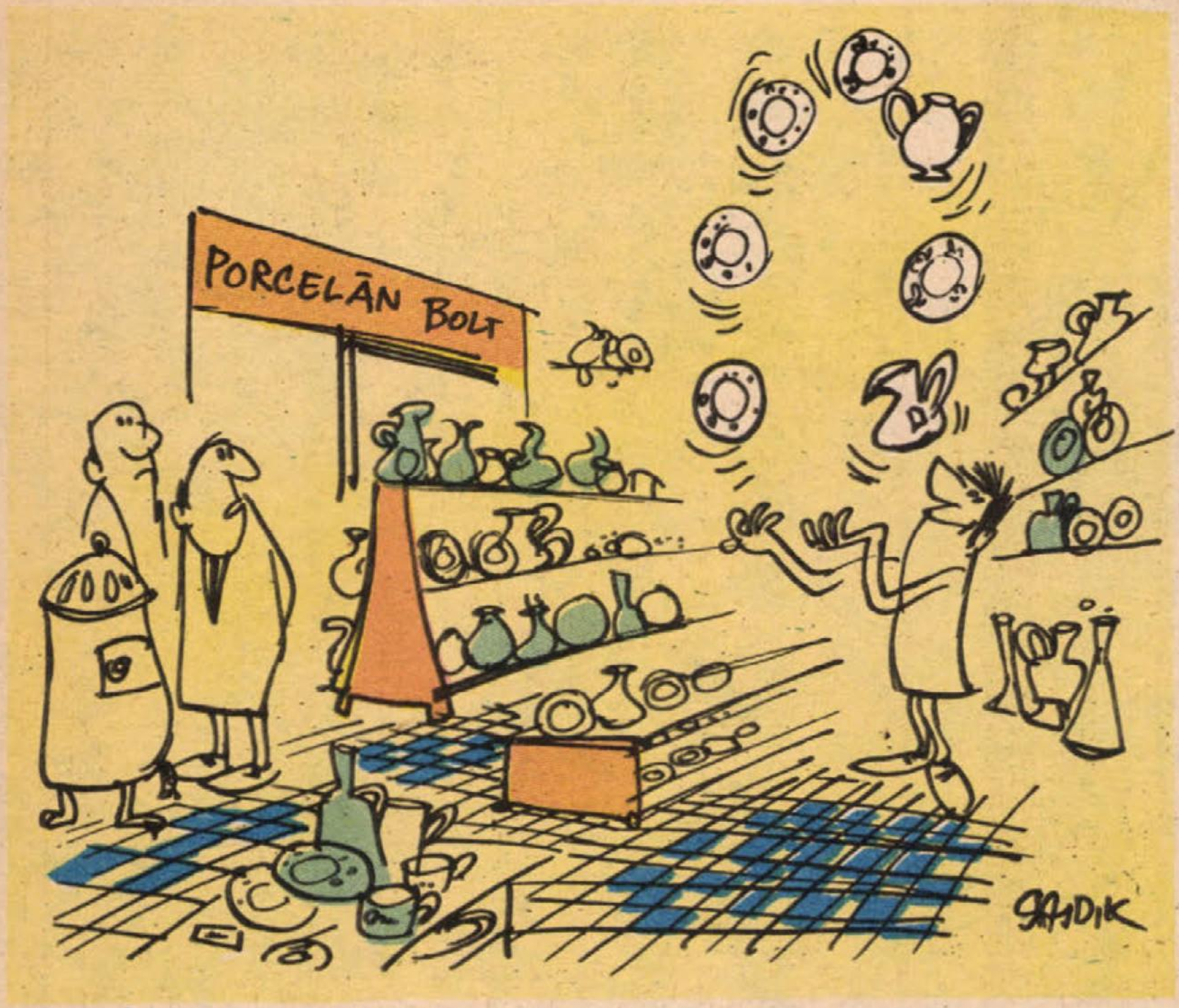
Az idősebb évjáratok tagjai élénken tiltakoznak a piszokhordó galambok irtása és exportálása ellen; ugyanakkor szó nélkül tűrik, hogy — többek között — kivitelre tenyésszünk vágócsikókat. Csikórészről most akció indult annak érdekében, hogy oltsák be őket a Pegazin nevű szerrel. Azt remélik, hogy ha ettől szárnyuk nől és galambmódra röptükben végezhetik el mindazt, amit eddig állva, akkor őket is védelembe veszi az emberi szentimentalizmus.

Sportkörökben az a terv merült fel, hogy „A téli sport kiváló mívelője" címmel tüntessék ki mindazokat a magyar síelőket, akik nemzetközi versenyeken az ötvenedik helynél jobb helyezést érnek el.

Kozmetikai iparunk Gorilla néven új szőrnövesztő szert hoz forgalomba. Azok az ifjak, akik eddig csak fejükön viselték hajfonatot, a Gorilla használata révén hasukat is szőrösíthetik.

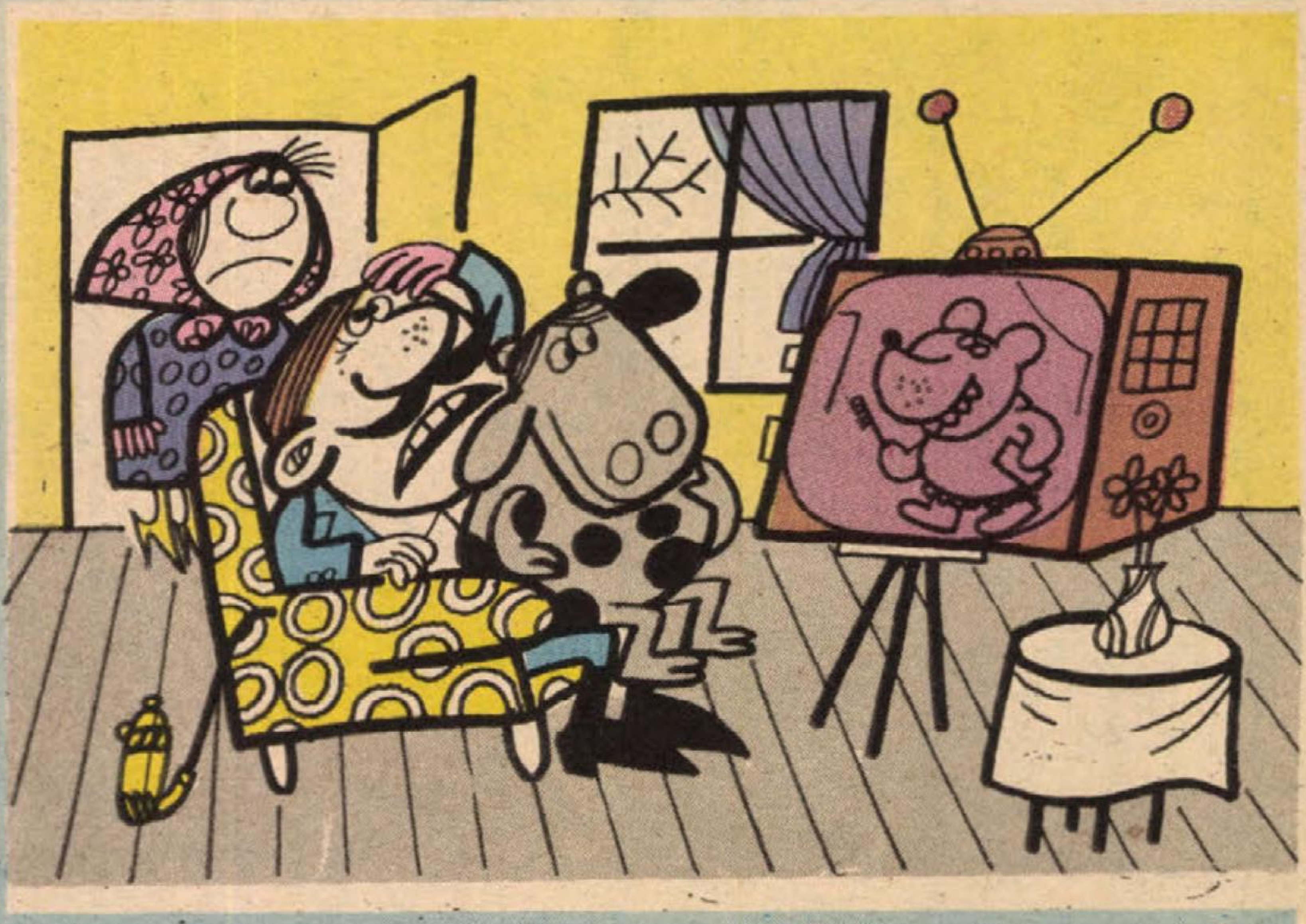
Szánthó Dénes

KÉT NEMZEDÉK

– Ezek a mai fiatalok nem veszik komolyan a szakmát...

UNALMAS TÉLI ESTÉK

– Mit csináljak? Nem akar addig lefeküdni, míg nem látta az esti mesét.

RÉBUSZ

A 60. sz. rejtvényünk megfejtése

Kocsikenőcs

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Molnár Józsefné, Mezőtúr, Táncsics M. u. 25.

Noficzer Mária, Székesfehérvár, Úttörő u. 9.

Márton Istvánné, Budapest, XX., Szakolca u. 5/a.

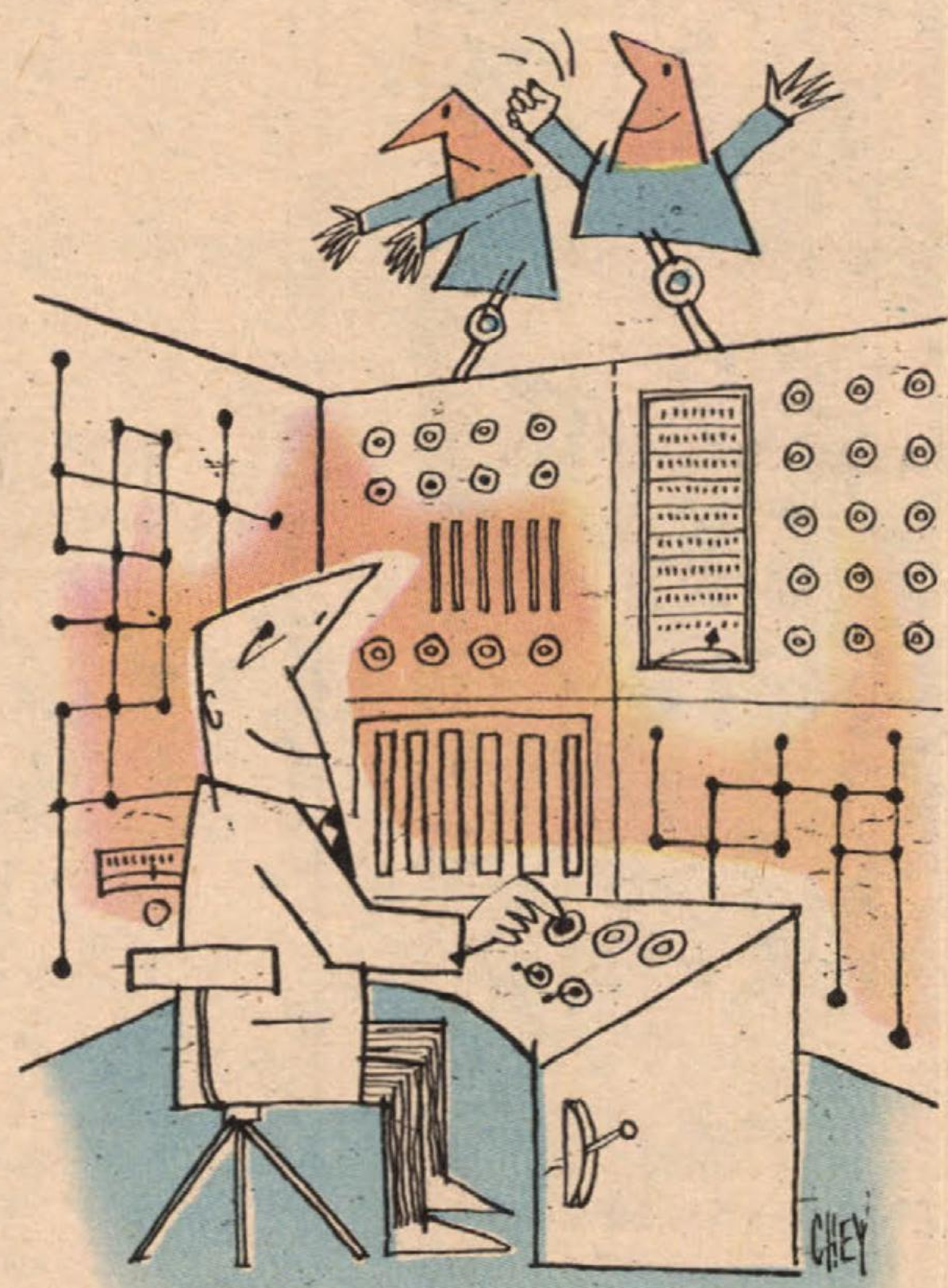
62. REJTVÉNYÜNK

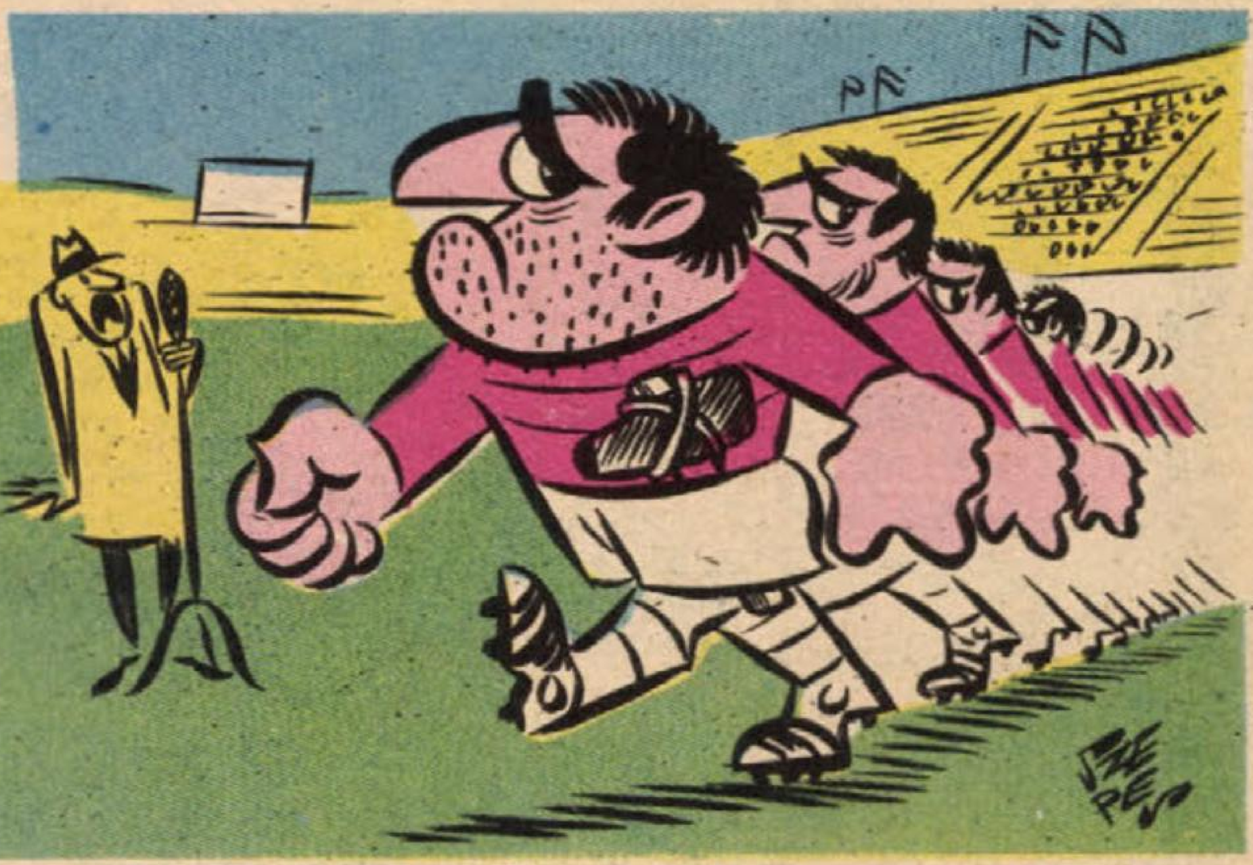
A megfejtők között háromszáz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb március 14-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, VIII., Gyulai Pál u. 14.

VEZÉRLŐTEREM

BALJÓS ELŐJEL

– Kedves hallgatóim! Kemény küzdelemre van kilátás...

BŐGŐ-SZOBA

Az új londoni gyermekszínházban ugynevezett „bőgő-szoba" is lesz. Ide viszik azokat a gyerekeket, akik előadás közben ilyen vagy olyan ok miatt sírni kezdenek.

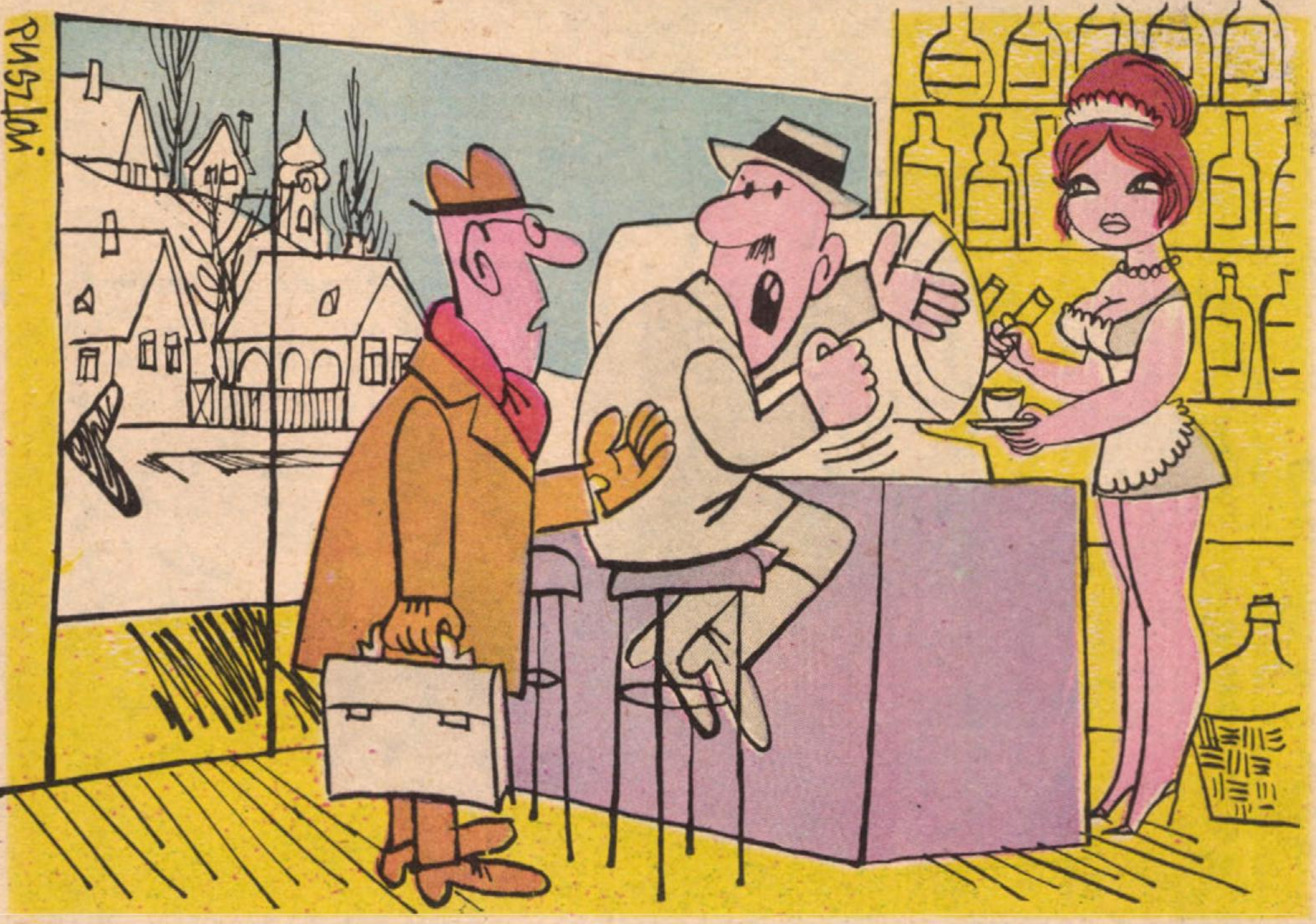
Nem rossz ötlet, de nem lenne szabad megfeledkezni a felnőttekről sem. Manapság akadnak bizony színdarabok, amelyeknek nézői szívesen kirohannának előadás közben egy szobába, ahol mérgükben jól kizokoghatnák magukat.

BUKSI ÖRÖMET SZEREZ

Sajdik Ferenc rajza

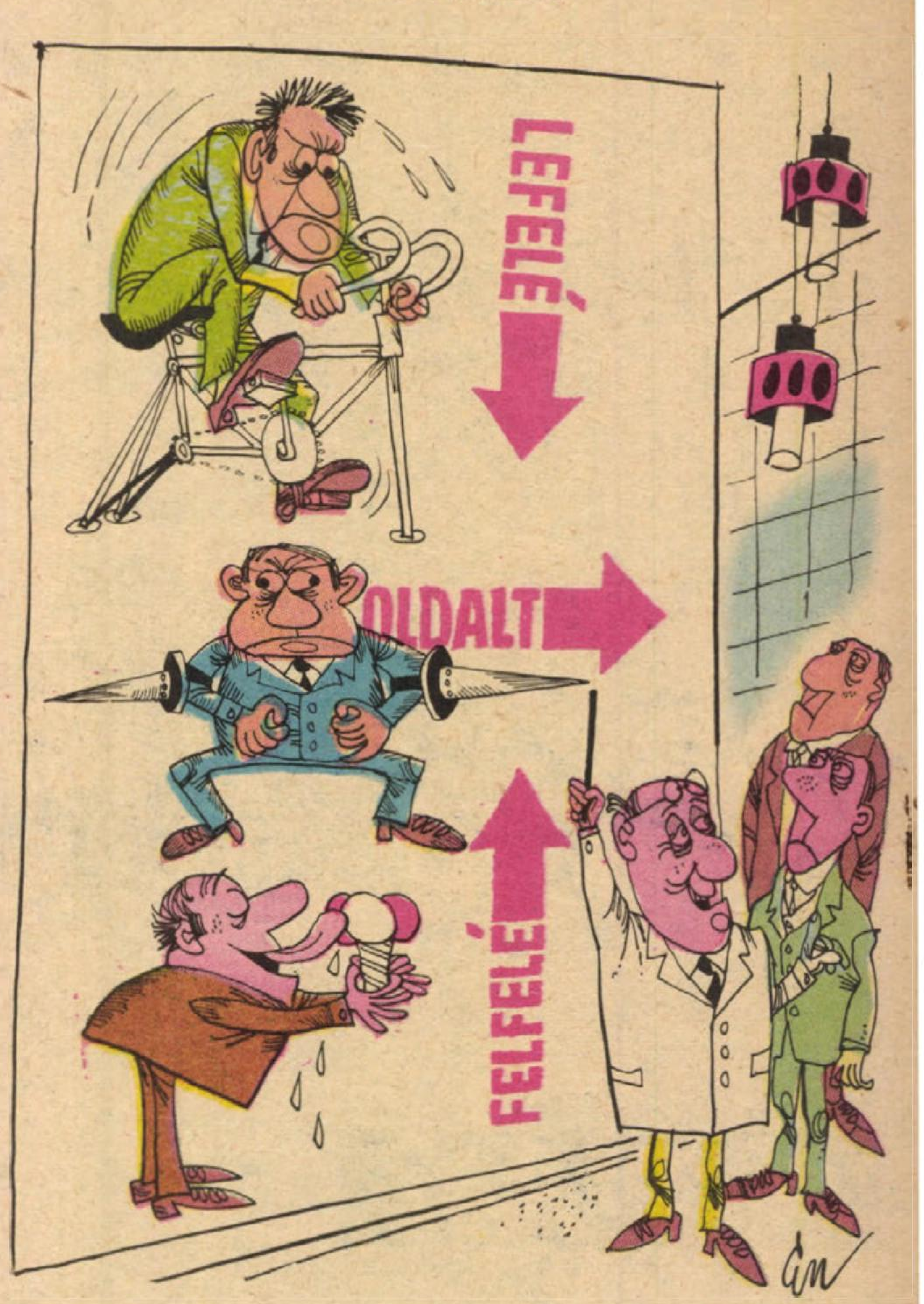

EGY FALUSI PRESSZÓBAN

– Azt mondták, szakmai továbbképzésen van az elnök elvtárs.
– Mit csináljak, ha a kávéfőzőnő az egyetlen képzett mezőgazdász a faluban.

KARRIERISTA-KÉPZÉS

Akinek nem neve, ne vegye magára...

Szenvedélyes színlapböngésző vagyok; érdekelnek a színházi világban fel-felbukkanó új nevek. Hobby. S mostanában igaz örömem telik a böngészésben, mert sok-sok érdekes új névvel találkozom a budapesti színházak színlapjain. Az új nevek tulajdonosai túlnyomórészt a színészfőiskola növendékei, de akadnak közöttük Nemzeti Színházi stúdiósok is.

Örömömet szívesen megosztom a Kedves Olvasóval is. Ne mondhassa bárki, hogy irigy vagyok. Íme néhány név gyűjteményemből (a teljességre nem törekedtem):

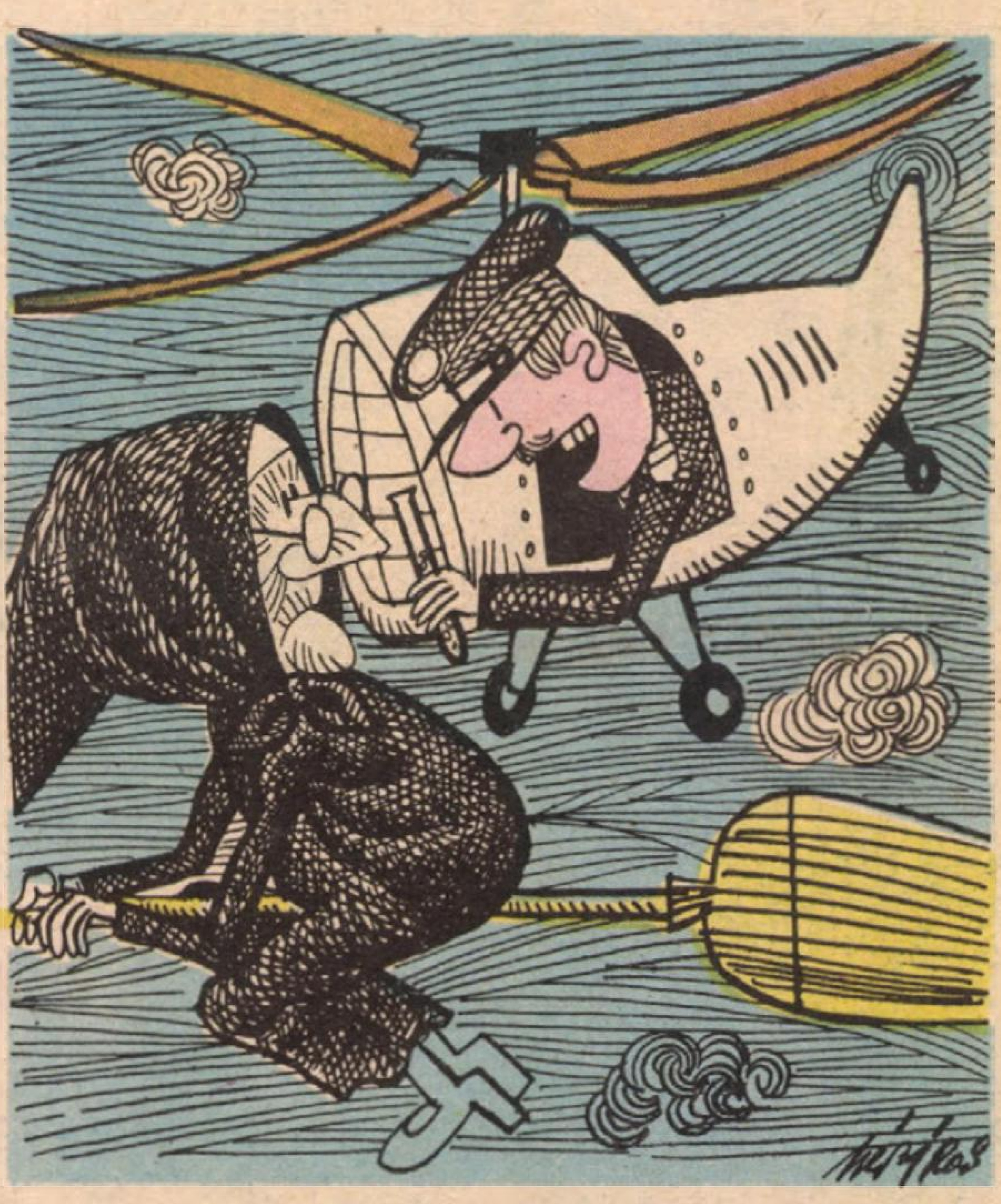
Balázsovits, Lazarovits, Kiticsics, Darmstädter, Schütz, Vogt, Valcz, Lencz, Kern, Mayer, Oszter, Usztin, Zeitler...

Tehát e nevek viselői leszneк jövendő Bánkjaink és Melindáink, Rómeóink és Júliáink. Ó be szép perspektíva! Mennyi báj és erő e zengzetes művésznevekben! Bízunk benne, hogy fiataljaink nem esnek a nacionalizmus rút hibájába és a főiskolából kikerülvén nem magyarosodnak meg; ne tűnjék fel a Bélvárossy név, mint volt Darmstädter. A nemesen csengő ősi családi névhez való ragaszkodás dicső jellemre vall. Hadd örüljönek a Kiticsics dédszülők, hogy lám, milyen híressé tette a famíliát a tehetséges sarj!

Sz. D.

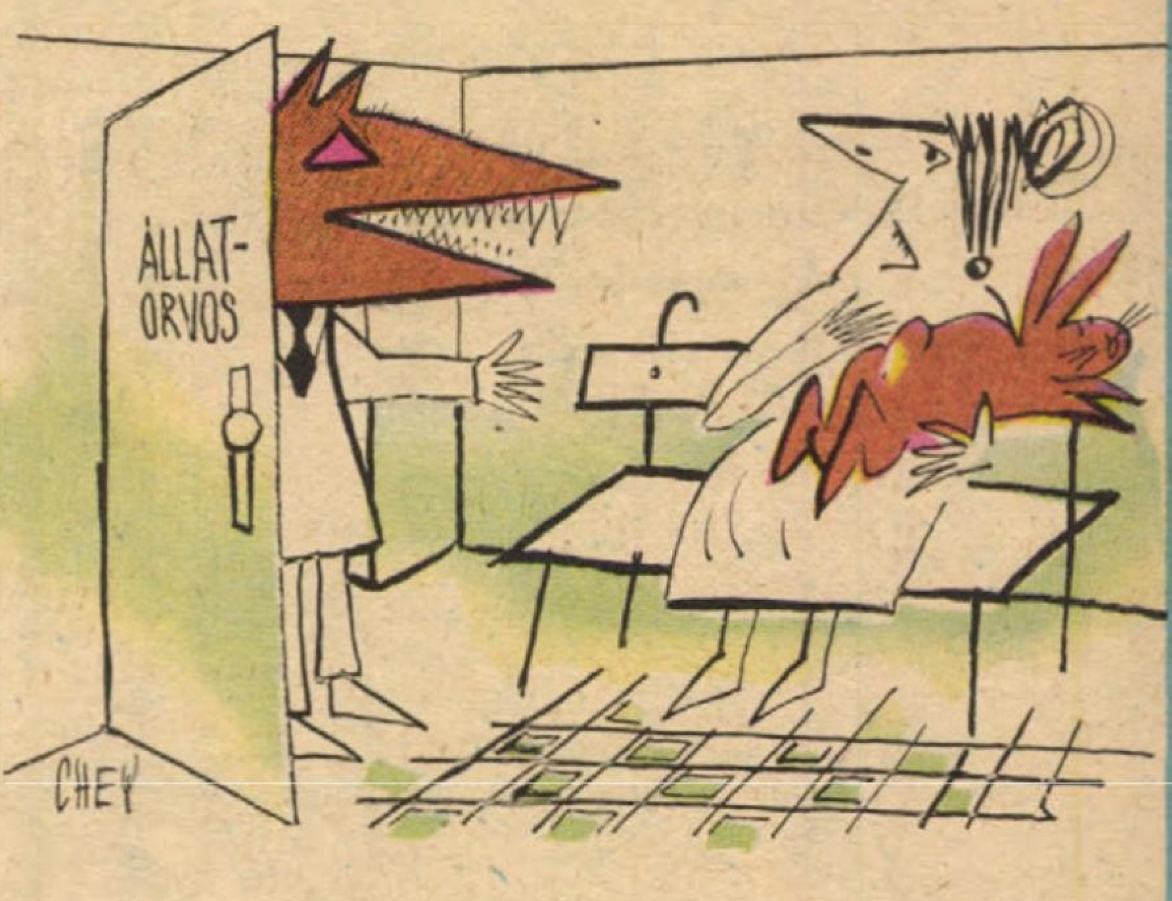

KORSZERŰEN

– Alkoholszondás ellenőrzés!

RENDELŐBEN

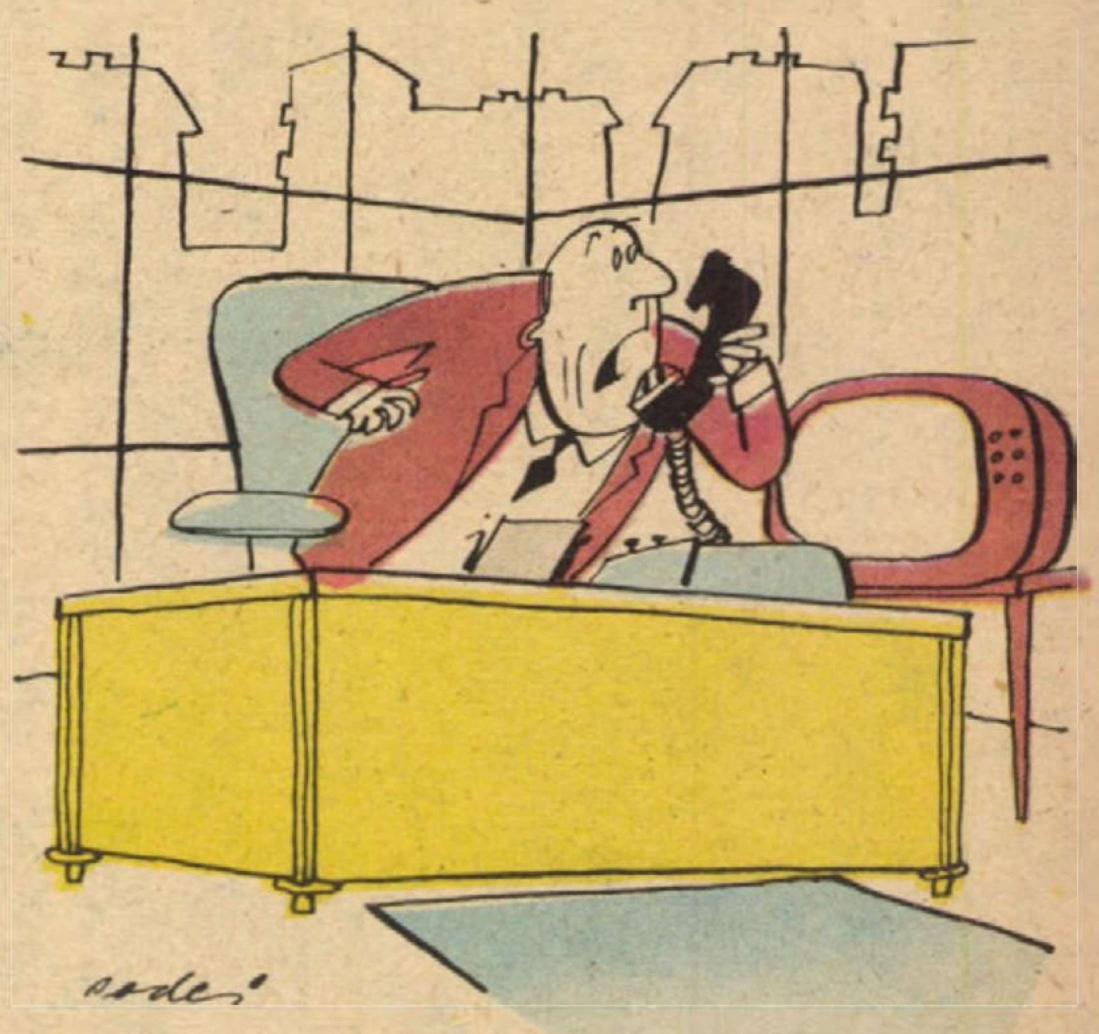
...Kérem a következőt!

A DIVAT MÚLANDÓSÁGÁRÓL

Lefokozás

FÉLELEM AZ INFLUENZÁTÓL

– Halló! Micsoda tapintatlanság! Beletüsszent a telefonba...

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, •142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.2482/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre